

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

32 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΡΙΘ. 5

ΔΡΑΧ. **2**

πρωί ήτανε δεμένη, δεν βρισκότανε στη θέση της.

— Ή, έκανε με φωνή αλλοιμένη. Έφυγε.

Και άκολουθούμενος από τον μαρκήσιο τράβηξε στην καλοβα του ιδιοκτητή της βάρκας.

Μπήκανε μέσα και βρέθηκαν μπρός σε μία γυναικιά, επάνω κάτω σανταράς, που κρατούσε στα χέρια της ένα παιδάκι έξω ως έφτα χροιάν κι' έκλαιγε δυνατά. Μόλις είδε τους κυρίους του πύργου σηκώθηκε απάνω και προσάφησε να κινήσει τα δικά της. "Επειτα, αναντώντας στις ερωτήσεις του κ. ντε Λαντουάρ, διηγήθη πώς ο άντρας της θαμνώθηκε από τα χέρματα, που τού έδωσαν η δεσποινίς Λερούα και δέχτηκε να πάει με τη βάρκα.

— Είχαν πη, έπαιρθεσε με λυγμούς, πώς θα γυρίσουν αμέσως, με πέρασαν δυο ώρες και δεν φάνηκαν.

Ο Πέτρος θέλησε να μάθει ποιά διεύθυνση πήγαινε, άλλ' η γυναικιά δεν μπορούσε να τους δώσει καμιά σχετική πληροφορία.

Χωρίς να προσποθήσουν να την παρηγορήσουν, οι δυο άνδρες την άφησαν ούληνη και η δυστοχιμένη γυναικιά ξανάπνεσε στη θέση της και άρχισε πάλι τα κλάματα.

— Και να μην ξέρη κανείς ούτε σε ποιά μέρος τράβηξαν! φώναζε ο "Υβ άπελαιομένης. Τι θα κάνουμε τώρα; Σου όμοιο γιά, έπί δεν τολμά να γυρίσω στον πύργο με αυτή την είδηση, που μάθαμε και χωρίς να ξέρουμε τι άπέγινε η δεσποινίς Λερούα.

Ενώ ο μαρκήσιος μιλούσε άκόμη, ο Πέτρος τον άφησε άπότομα κι' άρχισε να μιλά μ' ένα ναυτικό, που τραβούσε τα δίκτυα του. Τού ζήτησε να του δώσει τη βάρκα του, με την όποια να του πληρώσει τη δολιά άξία της, αν δεν ξαναγύριζε.

— Πέτρε, ρώτησε ο μαρκήσιος, που δεν ήθελε να πιστέψει ό,τι άκουσε. Πέτρε, τι δες να κμής;

— Θα τρέξω να τη βοηθήσω, άπάντησε με ήρεμια ο νέος.

— Μα, δυστοχιμένη, δεν ξέρεις καλά-καλά πού είναι, έ-πρόσθεσε ο "Υβ ντε Λαντουάρ. — Θα τους βρω, είπε με ένα χαμόγελο νεύμα έμπιστοσύνης, ο άδελφισμός. Πήγαινε σ' αυτά να καθουκάσεις την "Αννα και μην ηγής τίποτε άκόμη στην κυρία Λερούα. "Η μάλλον, πώς φύσινε μαζί.

Πριν έπιχειρήσει ο "Υβ να τον έμφοδισί, ο Πέτρος πηδύσε στη βάρκα. Τράβηξε την άγκυρα και άπεμακρύνθη γρήγορα από την παρολία. Κυψέλα-τούσε μόνος του, γιατί δέ δέχθηκε να πάρη ο βορκάρης μαζί του.

Επρωχώρησε με τρομερή δυσκολία και πάλευε φοβερά με τα κύματα. "Υπόφερε με πολύ ο άνδριμος αέρας, όσο κι' αν ήτανε αντισθιμένος στις κορυφές της βάλασσας, ο άδελφισμός του ναυτικού δεν είναι έ-ξοικειωμένοι, όπως οι φαρδές, στα κύματα. Μα ο Πέτρος ντε "Αροκό είχε ζήσει σ' αυτές τις

άκτες, είχε άνακατεθεί με τους φαρδές κι' είχε γνώρισει τις περιπέτειές τους.

Πάλευε — όλοκληρή άδρα. "Η τρομερή τρικυμία έμαινέτο. Τα κύματα πετούσαν τη βάρκα ψηλά κι' έπειτα την άφηναν να πέσει στην άβυσσο που άνοιγαν. Με άξιοθαύμαστη επιδεξιότητα παλλού ο θαλασοδύκειος, ο Πέτρος βάσταυσε τα κουτιά και κατώρυνε να προχωρή. Από μακριά έδραπε το άκρωτήρι του Πέν Χάο, όπου τελειώνει το νησί των Καλογέρων και παρακαλούσε με δυνατή φωνή:

— Θεέ μου, Θεέ μου, λυπήσου τους! Βοήθησε τους να μην έ-χουν περάσει το άκρωτήρι!

Ο νεαρός άδελφισμός ήξερε καλά πώς ύστερ' από αυτό άνοιγαν τα ρεύματα του Μοριμπιάν, η άβυσσος του Κέρνερ.

Κύτταζε στον όρίζοντα και δεν φαινόταν τίποτε. "Δεν είναι δυνατόν, συλλογιζότανε, θα έπεκερίθουν να περάσουν το Πέν Χάο και θα βούλιαζαν. Θα βούλιαζαν! Μία μακαρία ένοιωσε στην ψυχή του. "Θά έχη λοιπόν νικήση η Τζέννι. Θα είναι νεκρή! Τόσο τρομερή ήταν η άλβη του, που χωρίς να το καταλάβη τούφινε από τα χέρια το τιμόνι και τον κύτπησε στη μέση τόσο δυνατά, που άναπο-δουρίστηκε στη θέση του. Ζα-λίπτηκε και γιά κόμηση άρα η βάρκα πήγαινε έρμαιον των κυμάτων.

Όταν συνήλθε, άντελήθη πώς πήγαινε άπάνω στο ρεύμα με καταπληκτική ταχύτητα και τραβούσε προς τους βράχους, που βρισκότανι πέρα από το άκρωτήρι.

Την ίδια όμης στιγμή είδε κοντά στους βράχους να αελεύει μία άλλη βάρκα με κόκκινα πανιά. Την άνεγνώρισε αμέσως: ήταν εκείνη που είχε νοίκισει την προηγούμενη μέρα. Στο τιμόνι βρισκότανε ο ναυτικός, που τον έκλεινε το πρωί η γυναικιά και, κρατώντας από τα πόδια το παιδάκι, τη πάλι πάλι στο πανί στεκότανε η Τζέννι άναμολισμένη.

Άρχισε να τρέμει. "Οχι! "Ο,τι έδραπε ήτανε πραγματικός. Δεν ήτανε διόλου οικίς, άλλα ρόσσημα ζωντανά αυτά που βρισκότανε μέσα στη βάρκα. Άμέσως κατάλαβε το κόλπο του ναυτικού. Είχε άντελήθη πώς ήτανε χαμένοι κι' έπαιξε έθε έλα γιά έλα: σήκωσε και τα δυο πανιά. "Ηρώικος ναύτης, όπως είναι όλοι οι φαρδές της Βρεταννής, δέ θέλησε να πεθάνει χωρίς να παλαίψη.

Ο Πέτρος είδε πώς η Τζέννι διέτρεχε τον έσοχτο κινδύνο κι' από το ναυό του πέρασε σάν άστραπη η έδεα, πώς ίσως ένα-όστροπες τις προσάφειες τους μπορούσαν να κάνουν κανένα θύμα και να σωθούν. "Εδραπε καλά πώς ο βορκάρης δεν μπορούσε πιά να μανήρη συγχρό-νως τα πανιά και το τιμόνι. — "Ελάτε κοντά μου, φώναζε ο φτωχός άνδριμος βλέποντας τον Πέτρο να έρχεται με ταχύτητα όδίδος. — Κρατήσου καλά! φώναζε ά-πό το άλλο μέρος ο άδελφισμός.

Οι δυο βάρκες έπληθια.

"Αλλά ο Πέτρος έστρεψε το πη-δάλιό του κατά τέτοιο τρόπο,

που η βάρκα του έπλευρησε την άλλη. "Η σύγκρουσις ήταν τρομερή και καθώς το σκάφος, που έπείδαινε ο νεαρός άδελφισμός ήταν έλαφρότερο, έδουλόταζε.

"Αλλά ο Πέτρος με ένα πηδήμα βρέθηκε κιάλας μες στην άλλη βάρκα.

Τότε χωρίς να ηγί λέξει, άρπαξε τη Τζέννι, που ήταν όρθια και την έρριξε στο κύτος, που ήταν γεμάτο νερά. "Επειτα πήρε το τιμόνι από το χέρια του ναυτικού και διάταξε:

— Άπλωσε έλα τα πανιά!

"Εκείνη τη στιγμή σηκώθηκε τρομακτικός όίφουνας. Οι δυο άνδρες έκαναν συγχρόνως το στυαρό τους και κυττάζονταν σάν γιά — τελευταία φορά. Τό πλοίοριο παρασυρμένο από το ρεύμα τραβούσε ίσα προς τα βράχια. Σ' αυτή την τρομερή στιγμή, ο Πέτρος δεν είχε πα-ρά μία σκέψη. Σήκωσε με τα ή-ράκλεια χέρια του την Τζέννι, που ήτανε κατάκλιμη από τρά-πομ πνιγιά η Τζέννι. Θα είναι νεκρή! Τόσο τρομερή ήταν η άλβη του, που χωρίς να το κατα-λάβη τούφινε από τα χέρια το τιμόνι και τον κύτπησε στη μέση τόσο δυνατά, που άναπο-δουρίστηκε στη θέση του. Ζα-λίπτηκε και γιά κόμηση άρα η βάρκα πήγαινε έρμαιον των κυμάτων.

Όταν συνήλθε, άντελήθη πώς πήγαινε άπάνω στο ρεύμα με καταπληκτική ταχύτητα και τραβούσε προς τους βράχους, που βρισκότανι πέρα από το άκρωτήρι.

Την ίδια όμης στιγμή είδε κοντά στους βράχους να αελεύει μία άλλη βάρκα με κόκκινα πανιά. Την άνεγνώρισε αμέσως: ήταν εκείνη που είχε νοίκισει την προηγούμενη μέρα. Στο τιμόνι βρισκότανε ο ναυτικός, που τον έκλεινε το πρωί η γυναικιά και, κρατώντας από τα πόδια το παιδάκι, τη πάλι πάλι στο πανί στεκότανε η Τζέννι άναμολισμένη.

Άρχισε να τρέμει. "Οχι! "Ο,τι έδραπε ήτανε πραγματικός. Δεν ήτανε διόλου οικίς, άλλα ρόσσημα ζωντανά αυτά που βρισκότανε μέσα στη βάρκα. Άμέσως κατάλαβε το κόλπο του ναυτικού. Είχε άντελήθη πώς ήτανε χαμένοι κι' έπαιξε έθε έλα γιά έλα: σήκωσε και τα δυο πανιά. "Ηρώικος ναύτης, όπως είναι όλοι οι φαρδές της Βρεταννής, δέ θέλησε να πεθάνει χωρίς να παλαίψη.

Ο Πέτρος είδε πώς η Τζέννι διέτρεχε τον έσοχτο κινδύνο κι' από το ναυό του πέρασε σάν άστραπη η έδεα, πώς ίσως ένα-όστροπες τις προσάφειες τους μπορούσαν να κάνουν κανένα θύμα και να σωθούν. "Εδραπε καλά πώς ο βορκάρης δεν μπορούσε πιά να μανήρη συγχρό-νως τα πανιά και το τιμόνι. — "Ελάτε κοντά μου, φώναζε ο φτωχός άνδριμος βλέποντας τον Πέτρο να έρχεται με ταχύτητα όδίδος. — Κρατήσου καλά! φώναζε ά-πό το άλλο μέρος ο άδελφισμός.

Ο Πέτρος είδε πώς η Τζέννι διέτρεχε τον έσοχτο κινδύνο κι' από το ναυό του πέρασε σάν άστραπη η έδεα, πώς ίσως ένα-όστροπες τις προσάφειες τους μπορούσαν να κάνουν κανένα θύμα και να σωθούν. "Εδραπε καλά πώς ο βορκάρης δεν μπορούσε πιά να μανήρη συγχρό-νως τα πανιά και το τιμόνι. — "Ελάτε κοντά μου, φώναζε ο φτωχός άνδριμος βλέποντας τον Πέτρο να έρχεται με ταχύτητα όδίδος. — Κρατήσου καλά! φώναζε ά-πό το άλλο μέρος ο άδελφισμός.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Το έγκλημα δεν παραμένει πιά μυστηριώδες και κρυφό στην εποχή μας. "Όλα άνακαλύπτονται, όλα εύρισκονται και κανένας από τους εγκλημάτιες δεν παραμένει άτιμώρητος.

Ο άστυνομικός όήμερα δεν πγαίνει στην τύχη. Βάζει έπί βάσεων τις όποιες του έχει προσφέρει η έπιστήμη.

Κι' έχομε τη μεγαλύτερη άνακάλυψη του αιώνος: τα όποτυμώματα. "Όλα φωτογραφίζονται και στην επιφάνεια βγαίνουν τα ίχνη του εγκλήματος. "Όλα άναλύονται, φωτογραφίζονται, έ-ξετάζονται με διάφορα μηχανήματα στο έργοστήρι. "Η έρευνα και η μελέτη γίνονται έπιστημονικά. Τίποτε δεν τους διαφεύγει, όλα περνούν από σα-κούς, διάφορα ύγρα, από ηλεκτρικά ρεύματα, από ραδιοσκο-πήσεις.

Μία έπιοκεψής μας στα έργα-στήρια της Σκώτλαντ Γυάρντ, μας έκανε ν' άποκαλύψουμε γιά τα καταπληκτικά αυτά μέσα που διαθέτει η ύπηρεσία καταδύ-ξεως, όσφελείας και σιμάν-σεως.

Άριστέρα, ένα μηχανήμα εις το όποιον έξετάζονται δια μ-κροσκοπίου οι σφαίρες. Το μηχανήμα αυτό έχει μεγάλη ση-μαιο: έξυπνρεται τα μέγιστα την άστυνομία, διότι καθορίζει το είδος του όπλου, από το ό-ποιο έβγαλε η σφαίρα.

Εις το βάθος εύρίσκει το χημικόν έργοστήριον της έπι-στυμνικής άστυνομίας, μέσα εις το όποιον έξετάζεται η φύ-σις η προέλευσις και το είδος κάθε όυοίας.

Πολλές φορές, λοιπόν, ο δολοφόνος άνακαλύφθηκε από μία τέτοια φωτογράφηση των βολών των όφθαλμών.

"Η όμνηριν άστυνομία θα δι-άθετε πολύ περισσότερα μέσα άνακαλύψεως ένος εγκλήμα-τιου άν δεν είχε το όφο ό,τι το μηχανήμα θα μπορούσε να κινή και κάποιο λάθος.

Κι' έτσι παρ' όλας τας ένδε-ξεις ένος μηχανήματος, προτι-μούν πάντοτε την έξάφισιν έ-νος εγκλήματος από τα όπτα άποδεικτικά μέσα.

"Εξυπνα και κουτά

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ

Ο καθήντης στον υποψήφιο άστυνύλακα:

— "Υποθέσате ότι φυλάτε σκα-πός στην άρχη μιας όδου... "Α... παραδραίνετε χάριν.

"ΰΣας πηλοαίξει μία δεσποινίς και παραπονείται ότι, κάποιος την έόληπες. Σεις τί θα κάνετε;

Ο υποψήφιος άστυνύλας ά-παντά δίχως διαταγή:

— Θα... τις ζητήσω να γινή ά-ναπαράστοις του δόκλματος.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΝΕΙ!

"Ένος Άμερικανός έόγαινε μεθυσμένος μέσα από ένα νυ-κτερινό κέντρο του Παριού.

Στην πόρτα άντίκρυσε κό-ποιον με στολή.

Τού ειπε:

— Φώναξέ μου ένα ταξί.

— Συγγνώμη, κύριε, δεν εί-μαι θυρωρός, δεν βλέπετε; Εί-μαι άεροπόρος...

— Τότε φώναξέ μου έσ παρα-κάτω ένα άεροπλάνο!...

ΑΦΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΤΟΥ

Ο φιλόδημος ο Έμμαι

πολύ εύκοροισμένος, που βλέ-παι πώς όποκίσηται και πάλι το φως εσ!

Ο ζητιάνος: Άναγκαστι-κός, κύριε. Άπό την ήμερα που έχασα το σκύλο μου δεν μπο-ρούσα να κώνη πιά τον τυφλό κι' έτσι έγινα τόσο κωφάλαος.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΣΠΑΡΑΣΣΟΜΕΝΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑΣ ΜΑΧΑΣ

Αι πολεμικά έπιχειρήσεις νενικεύονται. — "Η πολύνεκρος έπίθεσις των κυβερνητικών εις την Μαδρίτην. — "Η στρατιωτική ζωηρότης εις τα λοιπά μέτωπα. — "Η άνάμειξ των Καταλών. — "Ενώ άρχίζει το δεύτε-ρον έτος της (γενικής δοκιμής) του προσεχούς πολέμου.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Την 18ην τρέχοντος συνελή-ρσθη έτος από την ήμεραν, που έκρηγύθη η έπαναστάσις εις την "Ισπανίαν, καθώς δέ γράφει ο έρωματικός τύπος, η έναρξίς του δεύτερου έτους θα συμπί-ση με την άποφασιστικήν φάσιν των πολεμικών έπιχειρήσεων. Και πράγματι, από της 5ης "Ιουλί-ου αι μάχαι εις την "Ισπανίαν έχουν προσλάβει ιδιαίτεραν σφοδρότητα και άνεπτύθησαν εις την κλίμακα των μαχών του έρωματικού πολέμου. "Η Μαδρί-τη έχει γίνει το κέντρον της μεγαλύτερης μάχης της Ισπα-νικής συρράξεως. Από της 5ης "Ιουλίου συνεχίζεται άδιάκοπος και λυσσοδής η έπίθεσις των κυβερνητικών, οι όποιοι άγωνί-ζονται να εύρουν τον θάλακα, άν όποιοι έσχηματισμένον έ-6 και 10 "Ιουλίου εις το όρθε-ον των Βιλλανουέβα ντελ Παρ-ντύλλο — Κιχόρνα — Μπρυνέ-τε — Μπαοντύλια ντελ Μόντε-Μαχαδαγόνδα και όπου πιέζον-ται ίσχυρώς από τους έπανασ-τάτας. Το όρθησμον αυτό, έκτάσεως 250 τετραγωνικών χι-λιόμετρων, ύπήρξε θέατρον σφο-δράτων μαχών, αι όποιαί έ-στωι χιλιάδας νεκρών και τραυματιών. Αι άγνολικά έρη-μιρίδες δημοσίων ακακράς πη-γίγραφοι των μαχών αυτών, έ-πί τη θάσει των έκθέσεων του έπαναστατικού στρατηγείου και των άφηγήσεων των τραυματι-ών. Οι κυβερνητικοί, οι όποιοι είχαν έπανάφρασι εις τα μέτω-πον την Διεθνή Φάλαγγα (η ό-ποια από τινών μνηών εύρίσκε-το εις τα μετόπισθεν, όπου έ-ξέπεδον τους έφθέρους) και σημαντικά πμήματα, τοι μέν τακτικού στρατού, ήρχισαν δι-αφινδισμόν την έπίθεσιν των, η όποια, έκκινούσα άκ του τομέ-ως Βαλδεμωρίλλιο — Άκς Ρό-θας, έπί της από Μαδρίτης εις "Εσκοριάθ όδου, προώθησε εις βάθος 10—18 χιλιομέτρων, μέ-χρι δυτικώς και νοτίως του Μπρυνέτε, προς το Ναβαλκαρ-νέρο. Οι έπαναστάται, μετά την κρήνην φάσιν της μάχης, ήρχι-σαν, την 11ην τρέχοντος, σει-ράν ίσχυροτάτων άντεπιθέσεων, εις όποιαν ένήργησαν με δυνα-μεία που μετέφερον εν σπουδή από τα διάφορα μέτωπα και έ-δωας από την Βισκαίαν. Αι άν-τεπιθέσεις των έπαναστατών έ-ήρκεσαν έπί τμήμερον, ύπήρ-ξαν έξαρκετικά σφοδρά και έ-πείσαν ίσχυρώς τους κυβερνη-τικούς, οι όποιοι άντελήφθησαν ότι η θέσις των εντός του θά-λακος ήτο πάντοτε επιφωλής, έφ' όσον δεν ήρμόνευε ότοτος.

"Ηρχισε, λοιπόν, νέα σειρά έ-πιθέσεων των κυβερνητικών εις τας άσσεις και εις τας πλευράς του θύλακος. Αι σφοδρότεροι έκ των έπιθέσεων ένήργηθησαν εις την δυτικήν άκκιν του θά-λακος, εις Βιλλανουέβα ντελ Παρντύλλιο, όπου ταυτοχρόνως διεξήγουν λυσσοδεις άντεπιθέ-σεις οι έπαναστάται. Αι μάχαι, έξ άλλου, εις την νοτίαν πλευ-ράν του θύλακος, εις την γραμ-μήν Βιλλαναντύλλια — Βιλλά-διόδα, προς τα μετόπισθεν των έπαναστατών, συνεχίζονται μεθοδικώς και με σταθεράν προώθησιν εις στήμα ριπιδίου. Οι κυβερνητικοί, θέλοντες ν' ά-παλλάξουν όποσδήποτε τον θά-λακος του Μπρυνέτε από την πεί-σιν των έπαναστατών, έπικει-ρον σειράν άντεπιστάσεων κατά των πλευρών και άν συγ-κοινωνιών του άνταπάλου, εις τους τομείς της Μαχαδαγόνδα, του Καραμπανγέλ και εις το νοτιοανατολικόν μέτωπον της Μα-δρίτης, προς το "Αράγκουεθ. Ούτω η μάχη της Μαδρίτης συ-νεχώς νενικεύεται και παρήκει πλέον την έντύπωσιν ές άπα-ντα τα προσιμύνα νενικετέρων

"Αποκαρτεσιμός δια το μέτωπον...

τάς διαφόρους πόλεις της έπα-ναστατικής "Ισπανίας.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΤΩΠΑ

Αι πολεμικά έπιχειρήσεις, ό-μως, δεν περιορίζονται εις το μέτωπον της Μαδρίτης, καίτοι εις αυτό έχουν προσλάβει ιδι-αίτεραν σημασίαν. Είς όλα σχε-δόν τα Ισπανικά μέτωπα — το Βορείον, της Λεόνις, της "Αρα-γονίας, του Τερούελ, του Τάγου, της "Εστρεμαδούρας, της Κόρ-δοβας, της Γρανάδας — παρα-τηρείται πολεμική δραστηριό-της, η όποια είνε χαρακτηριστι-κά του Μπλιμπάο — η άερο-πορία παίζει άποφασιστικόν ρό-λον εις τον Ισπανικόν πόλεμον. Καί άκριβώς, διά να καταδείξ-την σημασίαν που άποδίδει εις αυτόν, ο Φράνκο διάταξε όπως άποδίδονται έξαιρετικά τιμαί εις τους φονεομένους άεροπό-ρους, αι κηδείαι των όποιων τε-λούονται με μεγάλην πομπήν εις

αθέτει πολλὰς έκατοντάδας ά-εροπλάνων, τάνκς, τηλεόλων, χιλιάδας πυροβόλων και τερα-στιαία ποσότητα πυρομακικών. Αι μάχαι, αι όποιαί άλλοτε ή-σαν απλά άψιμωχίαι, είνε τώρα συγχρόνως μεροχύναι. Οι κλερτοπόλεμοι των πρώτων μνη-ών έχει μεταβλήθι τώρα εις άληθινόν πόλεμον. Τα άσυντα-κά στήθη και τα άνοργάνιστα σώματα έχουν ύπαχθη εις άσ-στηράν στρατιωτικήν όργάνω-σιν και έχουν άποκτήσει ένότη-τα, πειθαρχίαν, συνοχήν. Είς την "Ισπανίαν διεξάγεται η γενη-τική δοκιμή, που προσεχούς πο-λέμου. "Όλα τα σύγχρονα πολε-μικά μέσα δοκιμάζονται και κρινεται η πρακτική άξία των, και των άκτών του Βισκαϊκού

έλάτος, μέχρι των άκτών της Μεσογείου, έκτείνεται ένα άνι-μολον και άτελείωτον μέτωπον έ-μήκους 1100 χιλιομέτρων, πολύ μεγαλύτερον από το Δυτικόν Μέτωπον του Παγκοσμίου Πο-λέμου. Είς αυτό αι μάχαι άρχί-ζουν ν' άποκτούν την σφοδρότη-τα και το πείσμα που χαρακτη-ρίζουν τους πραγματικούς πολέ-μους. Το αίμα ρέει άφθονον και αι πόλεις, και χωριά και το έ-πασιον της όμοιότης "Ισπανίας όφισσονται τον άλαβρόν του πυ-ρός και του αίματος. "Ένα όλο-κληρον έτος διέρρησε με συνε-χή άλληλοσπαραγμένη. Καί άρ-χίζει το δεύτερον. Και κανείς δεν ήσπερει να θεσάδισι εάν θα είνε το τελευταίον.

Δραματική περιπέτεια μιας "Ολλανδός.

"Η δεσποινίς Μάρθα Μπόσας, η όποια ήτο όμοιας όγέλλης-λος στη Μπασιλία της "Ολλαν-δικής άποικίας, είχε πάρει θ-θεία να πάη από τη Μπασιλία στη Σιγκαπούρη.

Τη νύκτα έπληγε στο καμωρίνι της, έγδόθηκε και άκούσπισε στο παρθένο το όποσδήποτε νύ-αποσπασμόν της δολιχόφρας. Δυστυχώς το παρθένο δεν ήταν καλά στερεωμένο και έπε-σε στη θάλασσα.

"Ήταν όμως πολύ καλή ια-λυμέτρια και θάταξε δάδε-δοι άφες στη θάλασσα. Το πρσι τη βρήκε ένα καρά-και τη μετέφερε πίσω στη Μπα-σιλία.

Δε άπονοστήσει, έπηρε πάλι το πρώτο όποσι κι' έφυγε γιά τον προορισμό της.

Μικρά-Μικρά

—Μία τελευταία στατιστική της Άγγλιας άναφέρει ότι ό-παρουν περί το 1.500.000 τυ-φλοι σ' όλο τον κόσμο.

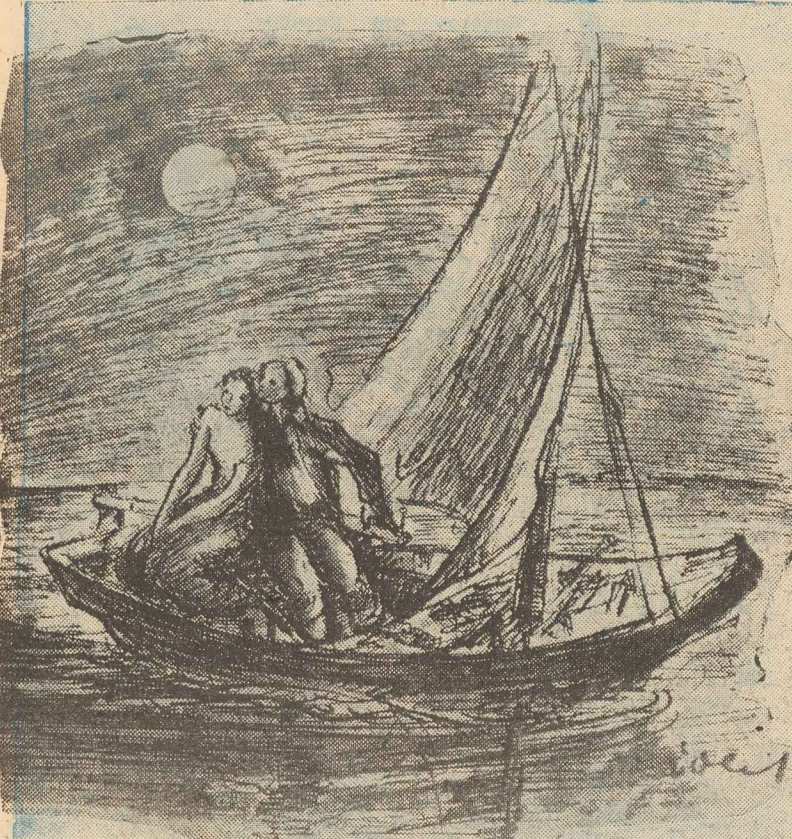
—Σ' όλο τον κόσμο ύπάρχουν 234 Πανεπιστήμια.

—Το 1865 ο "Ελληνικός Έμ-πορικός Στόλος άποτελείτο ά-πό 5150 πλοία με έκτόπισμα 297.424 τόννων.

—Λέγε ότι η Μαρίανη Νήσιος όποτε όλοι μακαρίζουν της φέ-ρονιν γροισούσι.

—"Η Νόρμα Σήφερ δεν κλει-δώνει ποτέ την πόρτα του δια-μώσιου της. Φοβάται να μην κλείσι και την εστία της.

«ΦΑΝΤΑΖΙΟ» — 7—

Πάσσε στη βάρκα και άρπάξε τη Τζέννι που ήταν όρθια στην άγκυλιά του.

ΒΟΜΒΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΜΑΙΗ ΟΥΕΣΤ

Τό μεγάλο αίγμια που λυέται ξαφνικά. — Η ιστορία ενός γαίου. — Τά χρόνια της Μαίη Ουέστ άποκαλύπτονται στο δικαστήριο. — Περιέργεια και θρίαμβος τών «παλαμύχων». — Λυγία, νεύρα, λιποθυμία και όμολογία. — Καί ή συνέχεια...

Η ΑΙΓΙΑ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ, Ιούλιος. (Τού μόνιμου άνταγγραφέα μου). — Έπί τέλους! Τό μεγάλο αίγμια του Χόλλυγουντ έλύθη: ή ηλικία της Μαίη Ουέστ. Πόσων χρόνων είναι; Λογιστέρας: Παντρεύθηκε πριν από τόν πόλεμο, δηλαδή πριν από 23 χρόνια τούλάχιστου. Η φοβερή άποκάλυψις, που έφτασε σάν βόμβα στό Χόλλυγουντ, έγινε σε μία δική, από τις πιο πολύκροτες κι' από τις πιο έντυπωσιακές.

Η υπόθεσις είναι ή εξής: Πριν από μερικούς μήνες κάποιος Φράνκ Ουάλλας είνεν ύποβάλει μιάν άγνήν στό δικαστήριο του Χόλλυγουντ και ζητούσε νά τόν άναγκρώσει ή Μαίη Ουέστ νά τόν άναγκρώσει ως νόμιμο σύζυγό της. Ο άγώγιμος αυτός στό Χόλλυγουντ άνθρώπος έθεδάλωνε ότι είχε παντρευθεί τήν περίφημη Βενέττα άρκετά χρόνια πριν από τόν πόλεμο, όταν ή σημερινή Βασιλισσα του... πλινθωρικού οξεία πλάτη ήταν μία όσημη χορεύτρια σ' ένα καμπαρέ τού Μπρόκλιν. Η αίτισις αυτή είχε κάμει, βέβαια, έντυπωσιόν όταν υπεβλήθη, αλλά έπιστευθή γενικά στό Χόλλυγουντ ότι ο Ουάλλας ήταν κανένας έκδιότιστος, που ήθελε ν' άποσπάρη χροιά από τήν Μαίη Ουέστ, ή όποια ώρκοιστάσεν ότι ούτε τόν ήξερε καν, ότι τόν έδλεπε γιά πρώτη φορά και ότι φυσικά δέν μπορεί νά υπήρχε γυναικία ένας άνδρας, που δέν είχε γυναικίαι. Ο Ουάλλας έπέμενε όμως και ή δική δέν έτελέβαινε, έως ότου πρέσ ημερών έπαυσε ή βόμβα: ο Ουάλλας, ό όποιος φαίνεται: ότι διακεκόσμε μύλλον με αυτήν τήν υπόθεσιν και ίδιως με τήν άγώνισιν της Μαίης Ουέστ, παρουσίασεν εις τό δικαστήριον

άνδρών. Η Μαίη Ουέστ ήξερε ότι είχε συγκεντρωθή επάνω της ή περιέργεια όλόκληρου τού Χόλλυγουντ. Ής έκείνη τή στιγμή είχεν άρννηθή ότι ο Ουάλλας υπήρχε σύζυγός της, όχι γι'ατί δέν ήθελε νά όμολογήσεν ότι είχε παντρευθεί, αλλά γι'ατί δέν μπορούσε ν' άποκαλύψει ότι ήταν παντρεμένη πριν από τόν πόλεμο. Η όμολογία τού γαίου θα ήταν όμολογία της ηλικίας της. Η νεύρα, λοιπόν, όσο μπορούσε. Στην έρώτη τού δικαστού: «Πόσων ετών είσθε;» είχεν άπαντήσει με τό θράσος της φιλαρκεσίας: «Τρίαντα». Τό κοινόν — οι άπονονδες φίλοι — άπονοδότερό άπό τριάντα!

Άλλά ο γάμος; Έξοφνα, είδε ότι δέν μπορούσε πιά νά εξακολουθήσεν ή άρνήται. Είχε προκομίσθ τό πιλοποητικό. Ήταν γνήσιο. Έκρονολογείτο από τό... 1911. Πριν από 26

Η Μαίη Ουέστ είναι, αυτή τή στιγμή, τό πιο δυστυχισμένο πλάσμα τού Χόλλυγουντ. Χθές άκόμα ήταν ή πανευτυχής βασιλισσα του...

A. P.

Πορτογαίτα άστέρων ΛΟΥΙΖΑ ΡΑΤΝΕΡ Η άπλή διεννέζα

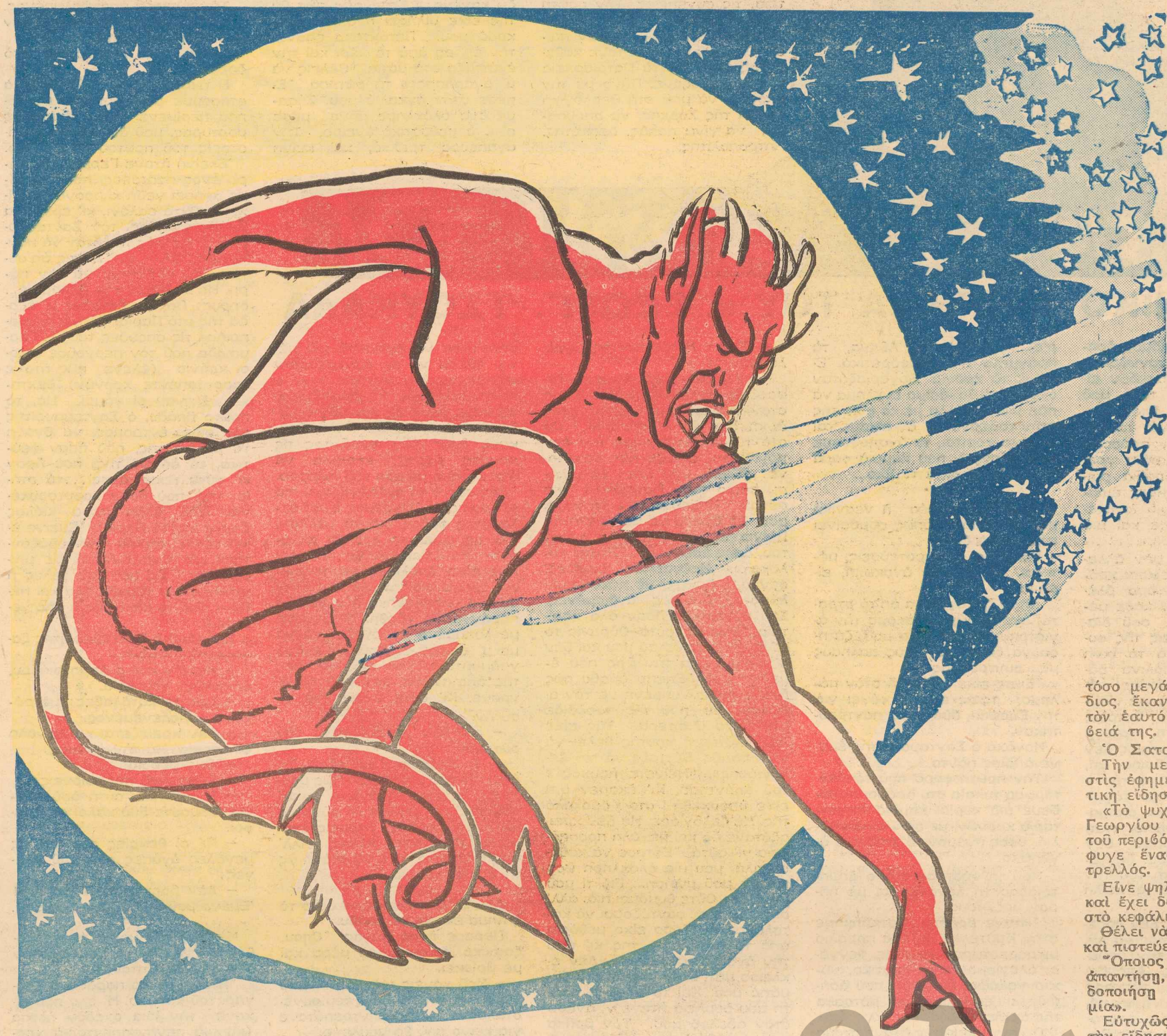
Λουίζα Ράινερ... Είκοσι τεσσάρων χρόνων, αλλά τό σούντιο με διατάσσει νά λέγω ότι είμαι μόνον είκοσι δύο. Γιατί όμως; Έχω έργασθ άρκετά, ώστε νά μωρώ νά όμολογώ πως είμαι είκοσι τεσσάρων. Και μου φαίνεται ότι δέν είμαι άκόμα γρήνη. Τί λέτε;... Μισή κυριώς τεσσάρα πράγματα: πρώτον, νά τήν χαρακτήρισουν και νά τήν περιγράψουν ως έκθαμβωτικήν ώμορφιά. Δεύτερον, νά τήν λέγουν ήρώτις τού κινηματογράφου. Τρίτον, τούς συλλέκτας αυτόγράφων, οι όποιοι τήν ένοχλούν και τέταρτον, τήν ρεκάλα... «Δέν είμαι έκθαμβωτική ώμορφιά, λέγει. Είμαι άνθρωπίνη. Κυττάξτε με στήν ταινία μου «Η καλή Γή». Κανένας δέν θα μπορούσε νά όνομάσεν τήν κορμωμένη, κακοντυμένη Κινέζα, που ένοσρκώνω εκεί, έκθαμβωτική ώμορφιά. Πώς θα ήταν δυνατόν; Δέν μου άρέσει νά με άποκαλούν καλλιτέχινις και νά τήν περιγράφουν ως έκθαμβωτικήν ήρώτις. Δέν είμαι. Ευρίσκομαι υπό Χόλλυγουντ γιά λίγο καιρό, και γρήγορα θα γυρίσω στό θέατρο, που τό άγαπώ τόσο πολύ». Η Λουίζα Ράινερ είχεν ύπογράψει πριν από 26 μήνες πενταετές συμβόλαιο με μιά από τις μεγάλες κινηματογραφικές εταιρίες τού Χόλλυγουντ. «Η άδελφή μου είχεν βρικήν στή Βιέννη, λέγει, όταν έπαιξα στό δράμα τού Πιραντέλλο «Έξ πρόσωπα ζητούν συγγροφείο» και μου εζήτησαν νά ύπογράψω συμβόλαιο. Τί έρωμ έγώ από συμβόλαια; Τό μόνο που είδα ήταν ότι, άν δέν τούς έκόμην, άν δέν τούς ίκανοποιούσα μένα σ' έξη μήνες, θα έπέστρεφα στή Βιέννη. Και ήμουν άπολύτως βέβαια ότι δέν θα τούς ίκανοποιούσα. Είμαι τόσο άσχημη. Υπένγραφα, λοιπόν, τό συμβόλαιο, με τήν σκέψη ότι ένα ταξίδι από τήν Βιέννη ως τό Χόλλυγουντ θα ήτο εύχάριστη ξεκούρασις και τώρα δέν έννοούν νά με άφίλεισιν νά τό κουνήσω από εδώ... Είναι τρομερό νά είναι κανείς άλυσοδεμένος στό Χόλλυγουντ και νά άναγκάζεται νά κάμνη έπί θέλει τό σούντιο. Έκω ταξίδια κανονικά, γι'ατί συχνότατα δέν θέλω νά κάμω ό,τι μου λένε. Δέν έννοώ με κανένα τρόπο νά ύπογράψω αυτόγραφα.

Αυτοί που τή συλλέγουν είναι τόσο κρύοι και ένοχλητικοί! Σπρώχνουν τόν κόσμο και διαπληκίζονται γιά νά σε πλησιάσουν και νά σου ζητήσουν, με τόν άπατητικότερον τρόπον, ένα αυτόγραφο. Μου προσέφερον τρόμο. Δέν θέλουν τήν ύπογραφή μου, διότι είναι δική μου. Τήν θέλουν γιά νά ίκανοποιήσουν έναν άνόπο σνομπισμό και μιά παράξενη μορφή επιδειξέως. Δέν ήθελε νά παίξεν στήν ταινία «Ταμπίλιο ταξίδι», όπου ή πρωταγωνίστρια παντρεύεται ένα διπλωμάτη στήν Έλβετία. «Τί θα κάμω ως Έλβετίς; Είναι τόσο πολύ νά παίξω στήν ταινία «Οι σαράντα μέρες τού Μουσα Δάγ», αλλά τό γύριμά της διεκόπη, κατόπιν παρατάσεως, θα ήθελα επίσης πολύ νά έμφανισθ σε ρόλο Γαλλίδος σε κομμωτήν εύδωμη, μοντέρνα και μωδια... Προς τό παρόν δέν είνε έρωτευμένη, μολονότι συννοήθη Ουίλλι Ουάλλερ, τόν φιλειργιστή Κλιφφοντ. Όντες και με τόν Τζόρτζ Γκέρουιν... «Θά παντρευθ όταν αγαπήσω έναν άνδρα τόσο πολύ, που νά μη μωρώ νά κρατηθ. Μιά φορά άγάπησα έτσι κάποιον. Ηταν περίφημος!... Προτιμώ νά γυρίξω μαζί με τόν Ουίλλιαμ Πόσουλ, τόν παρναίρη στίς ταινίες «Απόδρασις» και «Ο μεγάλος Ζηγκφελντ». «Ήταν τόσο συμπαθητικός και πρόθυμος και τόσο εύθυμος πάντα! Τί αντίθεσις με τόν Παύλο Μιούνι, με τόν όποιον παίξω στήν «Καλή Γή», ο Μιούνι νά παίρνει όλα τόσο πολύ στό σοβαρό!... Δέν τής άρέσει ή ρεκάλα, διότι ίοι ταινίες μου μιλούν μόνες τους. Άν είναι κακές, όλη ή ρεκάλα του κόσμου δέν μπορεί νά κάνη τίποτε. Άν είναι καλές, δέν χρειάζομαι νά καυχήθ. Έπειτα, θέλω νά δώσω όλη τήν δύναμή μου στήν δουλειά μου κι' όχι νά έμφανίζομαι έδώ κι'έκει, γιά νά τροφοδοτή τις στήλες τών εφημερίδων. Ποτέ δέν τρώω έξω, ούτε πηγαίνω στό νυκτερινά κέντρα. Έκω τόν δικό μου στενό κύκλο φίλων και τούς έπισκέπτομαι στό σπίτι τους ή μ' έπισκέπτονται εκείνοι στό δικό μου... Μένει σ'ένα άπέρπιτο οπίσ στό Μπρέντγουντ με μιάν ύπερτίρια κι' ένα σκόλο άγνώστης ράτσας: «Νομίζει ότι είναι σκαυέζικο, ώστε άς μη μιά άκούση νά σκεπτόμενη γι' αυτό!... Νοσταλγεί συχνότατα τήν Βιέννη, τήν άμορφη πατρίδα της: «Ήπαρχουν εκεί τόσο γέλιο και τόση μουσική! Στο Χόλλυγουντ ύπάρχει έλαστική μουσική κι' αυτή που ύπάρχει είναι κακή!... Η εύτυχία της είναι ή άπλή και ήρεμη ζωή και νά ηγαληνί στήν έξω, όπου σ'αγαπώνται κι' εύχαιριστείται τόσο πολύ, ώστε τής έρχονται δάκρυα χαράς στό μάτι... Δέν διαβάζει μυθιστορήματα. «Η ζωή μου είναι καλύτερη από πέντε μυθιστορήματα, γι'ατί, λοιπόν, νά διαβάξω άλλα;... Η μεγαλύτερη διασκέδασις της είναι νά κτυπή στόν δρόμο τήν κουδούνια τών σπιτιών και νά τό βάζη στα πόδια! Είναι ίως ή πιο άπλή βεντέττα τού Χόλλυγουντ.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ Από τό Στούντιο ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Ο Τζών Μπάρνιερ, ό περίφημος «εραστής» της όθωνης και ή Έλαιν Μπάρνι, ή τέταρτη συζύγιος του, άντιγγειλάν ότι συνεφιλιώθησαν. Οι δύο καλλιτέχναι τής όθωνης είχαν τελέσει τούς γάμους τών περνού τόν Νοέμβριον, αλλά τόν Άπρίλιον ή Μπάρνι υπέβαλεν αίτησις διαζυγίου. «Ηδη, ότε έπρόκειτο νά έκδοθ ή άπόφασις, ή Μπάρνι μετενόησε, συνεφιλιώθη με τόν Τζών και άντιγγειλάν από καινού όπ δέν θα χωρίσων.

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ!

σφαίρα γιά σάς! Ο Σατανάς προστάζει! Πράγματι ή πυροβολισμός ή άκούσθη κι' ή σφαίρα έβγαλε από τό πιστόλι του, αλλά δέν με έθρκε. Τό δωμάτιο όλο έλαμπε από μιά τεράστια άστρατή χιλιών κιλιομέτρων. Η σφαίρα έχτύπησε τό κομμάτι τού ταμπλώ και έκανε τήν έννοσι των δύο ήλεκτρικών γωνιών στήλών.

Στό μέρος που εύρίσκατο προηγουμένως αυτός ο Σατανάς, εύρηκα μονάχα ένα ράκος από μιά πολύάδη ούσια και δίπλα του ένα πουκαλάκι που περιείχε τό έλκίριο της ζωής σπασμένο σε χιλια κομμάτια!

Όλοι σας θα νομίσαιτε άσφαλώς πως έγραψα γιά νά σάς δώσω ένα παραμύθι γιά διασκεδάσει!

Όχι! Όλα όσα σάς διηγήθηκα: είναι όλη θεία. Μιά μεγάλη αλήθεια, τόσο μεγάλη που κι' έγώ ο ίδιος έκανα καιρό νά πείσω τόν έαυτό μου γιά τήν άκρίβειά της.

Ο Σατανάς προστάζει! Τήν μεσημέρια έδιάθεσα στις εφημερίδες μιά καταπληκτική είδησι.

Τό ψυχιατρείο τού Άγιου Γεωργίου πληροφορεί ότι έμ τού περιόδου της κλινικής διαφυγής ένας πολύ έπικίνδυνος τρελλός.

Είνε ψηλός, ξανθός, λεπτός και έχει δύο μικρές άποφύσεις στό κεφάλι.

Θέλει νά όνομάζεται Δόκτωρ και πιστεύει ότι είναι ο Σατανάς. Όποιος έχει νέα του ή τόν άπαντήσθ, παρακαλείται νά έλδοποίηση άμέσως τήν άστυνομία.

Εδύχως που διάβασα αυτή τήν είδησι και ήρώσασα, άλλω και πόσο κινδυνώπει!

ΤΖΟΚΑΝ ΓΚΟΓΙΑΡ

ΕΥΠΝΗΣΙΑ πριν και πηγαστό έργαστήριό μου νά έκτελέσω μερικά πειράματα ήλεκτροπαισέως.

Τό δωμάτιο είναι άρκετά μεγάλο. Στο θέσος έχω τό γραφείο μου, στή μέση όμως βρίσκονται δύο στήλες ήλεκτραγώνι έντασης πολλών κιλιομέτρων, οι όποιες μ' ένα κουμπι που πατά, κι' ένα κουμπι που θροκίεται νο ταμπλώ, γυμίζουν όλο τό διάμετρο χώρο τού δωματίου με τόσο πυκνό ρεύμα ήλεκτρισμού, που ό,τι κι' άν θέσω εκεί άνάμεσα τό λυώνει, τό καίει, τό καταστρέφει.

Ο ύπνερτης μου έφερε τό γάλα. Επάνω στό δίσκο ύπνερτης κι' ένα γράμμα. Τό άνοιξα. Προήρχετο από τόν φίλο μου Ουίλλιαμ Ρόμπερτσον, τό σοφό επιστήμονα, ό όποιος είχεν άνακαλύψει τό έλκίριον της ζωής. Τά πειράματά του είχαν περιουσία γιά τήν ώρα μονάχα έπάνω σ' έζωα.

Μου έγραφε: «Θέλω μου, σπεύδω νά σε πληροφορήσω τά πιο πραγματικά γεγονότα που μου συνέβησαν τις τελευταίες αυτές τρεις ήμέρες.

Τήν περασμένη Τρίτη ένώ κατόρθωνα νά δώσω τή ζωή στόν τρίτο νεκρό σκύλο που μου είχεν φέρει, ένώ γεμάτος από χαρά έβλεπα τή μεγάλη μου έφεύρα νά έργετα ως πραγματική σωτηρία έναντιον πατρός θανάτου, άκουσα νά κτυπή ή πόρτα μου και είδα νά μπαίνει ένας άσπρος περιεργός άνθρωπος. Ήλκας, ξανθός, με δύο μάτια που πετούσαν φωτίες.

—Συγγνώμη, μου λέγει. Είμαι ο Δόκτωρ Ρόμπερτσον, έφευγής τών άκτινών ΨΙ. Έχω θρή τήν διάρασι. Πιφρώ νά περνώ και νά μπαίνω έπου δίπλα, νά θέλω και ν' άκούω ό,τι θέλω.

—Χαίρω πολύ, κύριε, τού είπα, αλλά σέ τί μπορεί νά σάς εξυπηρετήσω;

—Ζητώ μιά συνεργασία. —Ποιά; —Νά μου δώσετε τό μυστικό τού «έλκίριου» σας κι' έγώ θα σάς δώσω τό μυστικό της δικής μου έφευρέσεως.

—Λυπομαι πολύ, αλλά... —Άρνείσθαι! —Αλλά δέν πρόφτασα νά πω τό τελευταία μου λέξι και ο άνθρωπος αυτός έξηφανίσθη.

Ότε Σατανάς νά ήτο δέν θα διελύετο έτσι σάν καπνός. Τήν επομένη, μπαίνοντας στό έργαστήριό μου εύρηκα τόν ύπνερτη μου άνασθητό, νεκρό έπάνω στό πτώμα.

Η ταραχή μου ήταν μεγάλη. «Απαράξ τό δυστυχή, τόν τοποθέτησα επάνω σ' ένα κρεβάτι τέκι της κλινικής και... Φαντάζεσαι... μου έδίδετο ή εύκαρία νά πειραματισθ έπάνω και σ' ένα άνθρωπο νεκρό.

Έκανα τήν έννοι και ώ! τού θαύματος, ό ύπνερτης μου ο Τζάκ, έπειτα από τρία λεπτά άνοήκλεισε τις έμφερειδες του, άνέντες!

—Ζητώ ή ζωή! —Ξαφνικά άκούω πίσω μου: —Εύγε, Δόκτωρ Ρόμπερτσον. Βλέπετε; Σας ύπεσώδλησα στα πειράματά σας. Ποτέ δέν θα τολμούσατε νά στραγγαλίσαιτε έναν άνθρωπο γιά νά κάνετε τό πείραμά σας! Έργουα νά έπαναλάσθ τήν πρόστασι μου.

—Ποτέ, έρώναξ. —Ωστε... μου κηρύττετε τόν πόλεμο; —Αδικοφάρ! —Τότε... Χαίρετε... Δέν θα με ξαναβλέψαι.

Και θυγέροντας τό καπέλλο και νά μπαίνω έπου δίπλα, νά θέλω και ν' άκούω ό,τι θέλω, τού δύο έξογκωματάκια! Θεέ μου, τί ήταν αυτό; Ποιάς είναι

μια μου κι' έπυροδότησα δύο φορές.

Μ' ένα πήδημα έθρθηκε στή μέση τού δωματίου. Βρισκόταν ακριβώς άνάμεσα στήν ήλεκτρική ατμόσφαιρα. Άχι! άν μπορούσα νά πατήσω τό κομμάτι τού ταμπλώ θα τόν έκανα κάρφωνο.

Γέλουσε, διαρκώς γελούτε. Μά δήματα άργα πλησίασα τό ταμπλώ.

Σταμάτησα. Είδα νά κρατά στή χέρι του ένα πιστόλι. Ήμουν χαμένος. Είχα άκούμπησει τήν πλάτη μου στό ταμπλώ και ή περιμένα με ά γωνία στή σφαίρα που θα έρευνε από τό πιστόλι τού.

«Άχ, άν μπορούσα νά σηκώσω τό χέρι νά πατήσω τό κομμάτι...» δέ με πρόφτασε.

—Ο φίλος σας άπέθανε, άνοιξα τό χρηματοκιβώτιο, τού πήρα και τό έλκίριον.

«Η ζωή θα συνεχιστεί, τόμα τού δρόμο της, αλλά και ο θάνατος τό δικό του. Σας είπα, είσαθε ο μόνος μαρτυς, πρέπει νά πεθάνετε κι' έσείς.

Είδα τή έλικτα πρό δύο όράν ο Ρόμπερτσον δέν ήτ πιά. —Κακοτύργε, έρώναξ και άρπάξα τό πιστόλι από τό γρα-

τους, τις φίλες και τις δ'ο και τους είπε:

—Όχι, όχι, δεν μου συνέβη τίποτα. Τι θέλατε να μου συμβεί; Λυσιμάνη, πολύ που σας έκανα ν' ανησυχήσετε. Άλλα γιατί ν' ανησυχήσετε; Άρρηστα λίγο. Είχα πάει να κάνω έναν περίπατο στο Πάρκο. Συνάντησα μάλιστα τον Ιατρό Λεμπάρ. Μου φάνηκε πάρα πολύ ταρωμένος... Τού υπενθύμισα την άσπασή του νάβη και με έβλεπε... τι περίεργες σκέψεις που έχει ο γιατρός! Συνώδευα από από κάποιον που είχε ένα άσπασιο, άσχημο πρόσωπο. Και η Φιορέντα άρχισε να γελά καθώς ξαναθυμήθηκε τον Μπόμαν.

—Όχι, ευχαρίστη, Μαίρη. Πηγαίνο στο δωμάτιό μου μόνι ν' αφήσω τα πράγματά μου, συνέχεια, έμπροσθέντας τήν γκουβερνάντα να πάρει το παντοφλάκι που άσπασίσε στο χέρι της.

Εμπήκαν μέσα στο σπίτι και η Φιορέντα ανέβηκε γρήγορα στο δωμάτιό της.

Στο κομψό σαλόνάκι που προηγείτο της κρεβάτοκαμάρας της, άκούμπισε το παντοφλάκι, έ πάνω σε μία πολυθρόνα κι άφου έπράσθηκε τις κουρτίνες, έ θυγαλε μέσα από μία μεγάλη κρυφή τρύπη ένα δέμα από χαρτιά, τα οποία άρχισε να τα κυττάζει με προσοχή.

Ήσαν χαρτιά σχεδόν όλα δέμοια.

Επειτα από λίγα λεπτά άκούμπισε το δέμα πάνω σ' ένα τραπέζάκι και πρίν να προχωρήσει μέρηρι τον καθρέφτη ξαναδιάσσε το χαρτί που ερισκόταν πάνω από όλα τα άλλα.

Εγγραφε: 12 'Ιουνίου 19...

«Τήν 19 'Ιουνίου έ. έ. θά πληρώσω πρός τόν κ. Κάρολον Μπόμαν τό ποσόν τών δολλαρίων δέκα (10) Έναντι τού χρωματικού μου λογαριασμού τών έκατό δολλαρίων, πλέον 10% τούς τήν έδωκάς. 'Ητοι έν δολλάρια είκοσι (20).

Τ έ δ ω ν ή τ ε ρ ο ν ο.

«Η Φιορέντα χαμογέλασε.

«Έβγαλε τό άσπρο της καπελ

λάκι και άρχισε να διορθώνη τά μαλλιά της μπροστά στον καθρέφτη.

ΠΙΙ

ΠΟΣ ΕΝΝΟΕΙ Η ΦΙΟΡΕΝΤΑ ΤΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ. — ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Ο Κ. ΜΠΩΜΑΝ.

«Όταν χτενίστηκε και έβαλε στά μάγουλά της λίγη πούντρα, η Φιορέντα πλησίασε τό μικρό της γραφείο, άνοιξε ένα συρτάρι, έβγαλε άρκετό χαρτί για γράψιμο. "Επειτα ξαναπήρε τό δέμα, τό έλυσε και άρχισε να τό εξετάζει λεπτομερώς.

«Εκεί, καθισμένη τώρα μπροστά στη γραφομηχανή της, έγραψε ένα σχέδιο με τό μολύβι, ένα είδος έγκυκλίου έπιστολής και άρχισε να γράφει τό ίδιο κείμενο σε πολλά αντίτυπα στη γραφομηχανή.

Ξαφνικά η Μαίρη, η γκουβερνάντα, γύρισε τό πάμολο της πόρτας και μπήκε με οικειότητα και θάρρος, όπως ήταν συνηθισμένη.

Μόλις τήν είδε η Φιορέντα, σηκώθηκε, ήρθε κοντά της και της είπε:

—Έχω πολλή δουλειά, Μαίρη. Έχω άποψη έλληλογραφία καθυστέρημένη... Πρέπει να με άφήσης μόνι, καλή μου Μαίρη, για να ξεμπερδέω τη δουλειά μου μία και καλή.

Και λέγοντας αυτά είχε περάσει τό χέρι στό μπράτσο της και τή γυρίσε σιγά — σιγά πρός την πόρτα.

«Όταν η Μαίρη έβγηκε έξω, η Φιορέντα έβωσε μία στροφή στο κλειδί κι έκλειδωσε.

Επειτα έπείστροψε στη γραφομηχανή της και συνέχισε τη δουλειά της.

Η Μαίρη κατάπληκτη για τόν πρωτοφανή αυτό τρόπο της Φιορέντας ήρθε και κάθισε στον προθάλαμο συλλογισμένη μπροστά σ' ένα τραπέζάκι που ήταν γεμάτο έφημερίδες. Άφηρημένη έπηρε μία έφημερίδα στά χέρια της. Ήταν μία έφημερίδα δύο ήμερών, κι ήταν έτοιμη να τήν παρατήρη, όταν κάποιος τίτλος πού διάσσε, τήν έκανε να ριγίρη.

«Ίδού τί είχε διάσσει:

«Ο περίφημος άνισόρροπος Μπαρντέν έπιλεγόμειν ος και Τζιμ Κόκινος, Κόκλινος, οποιος έι τ ο γυίο του και σκοτώνεται κι ο 'Ιδιος».

«Ο Ιατρός Μας Λεμπάρ, Ιατροδικαστής, ο οποίος είχε μελετήσει κοτό βάθος τήν

περπώσι των Μπαρντέν, και τού οποίου έξηγήσαμε τήν γνώμην, πιστεύει ότι πρέπει ν' άπομεινωθούν έντελώς οι άπόγονοι τών Μπαρντέν, άν υπάρχουν ακόμα... ως επικίνδυνα».

Μία πόρτα άνοιξε και η κυρία Τσάβις προσέπεσε τόν προθάλαμο δίχως να σταματήσει. Η Μαίρη έκρυψε άμέσως τήν έφημερίδα και γύρισε κλοντας πώς συνηθίζει τό τραπέζάκι. Τά χέρια της όμως έτρεμαν και τό πρόσωπό της είχε χλωμιάσει.

Επειτα από λίγο έάκουσε κι άλλα ήχηματα και έτρέξε να κρυφθή πίσω από ένα μεγάλο φοινίκια πλατύφυλλο πού στόλιζε τή γωνία τού δωματίου.

Είπε τη Φιορέντα, η οποία

έβγηκε με ένα δγκώδες δέμα κάτω έπιστολές στα χέρια.

Η γρήα γκουβερνάντα τήν παρηκολούθησε από μακριά.

Είπε τη νέα να προσπερνά τόν κήπο, ν' άνοήγη τήν καγκέλα-λόπορτα της εισόδου και ν' προχωρή πρός τή γωνία όπου ύπήρχε ένα γραμματοκιδώτιο.

Όταν είδε τη νέα να έπιστρέφει, η Μαίρη ανέθηκε τότε σιγά—σιγά τις σκέψεις στάθηκε έξω από τήν πόρτα της, έσκυψε και έκύνταξε από τήν κλειδαρτήρινα.

Είπε τότε τήν Φιορέντα από τή πλάγια, να κάθει, τά μπροστά στο τζάκι.

Κρατούσε στά χέρια της ένα δέμα από χαρτιά, τά οποία όμως δεν μπορούσε ν' άνακρίνη τ' άδους ήσαν.

Τήν είδε να τά στείλει τό ένα καπνίνο τού άλλου, να τούς διγ φωτιά και να τά πετά στο τζάκι.

Η Φιορέντα τά κυτούσε να καίγονται με ένα χαμόγελο Ικανοποιησώς στά χείλη.

Τήν έπομεινέ τό πρσί, μόλις η Φιορέντα κατέβηκε για τό πρόγευμα, η Μαίρη έσπευσε ν' ανέβη στο δωμάτιό της νέας, άσπασίοντας πρς χέρια της μία άνοδομένη, ως πρόσαι.

Μόλις έμπήκε η Μαίρη, έσπευσε να κλείση πίσω της τήν πόρτα και πλησίασε στο τζάκι.

Εσκυψε και κύτταξε τις στάγτες. Τά χέρια της έφραξαν κι άνάμεσα από τις μαύρες στάγτες τράβηξε ένα χαρτοκι μισοκαμένο.

Η Μαίρη έδιάσσε αυτό πού είχε άπομεινέ:

«...πληρώσει τόν Μπόμαν (10) χρεωστικόν, σ'αυτ' πλέον 10% τούκους

έν δολλάρια είκοσι (20).

Τ έ δ ω ν ή τ ε ρ ο ν ο.

Δέν εύρηκε τίποτα τό ένδιαφέρον σ' αυτό τό χαρτάκι, και τό πέταξε πάλι άνάμεσα στις στάγτες. Μόλις ότι έπρόκειτο για κάτι σπουδαίο. Ήσυχασε.

Τακτοποίησε τά λουλούδια στο θάδο.

Η Μαίρη άνοίξε τήν μπαλκονόπορτα και είδε τήν Φιορέντα με τήν υπέριστη τόν κήπο. Μιλούσαν με τόσο ευχάριστη.

Η νέα φορούσε ένα φαρδύ κιμονό λευκό με χρωματιστά λουλούδια και διηγάταν στη υπέριστη της κάποια ιστορία και γελάσε σάν παιδάκι.

Εμπήκε ο Γκίκι, με τό ταχυδρομείο στά χέρια. Η κυρία Τσάβις έπήρε από τά χέρια του μία έφημερίδα και τήν έξεδίπλωσε, ενώ η νέα άνοιγε τήν έλληλογραφία. Ήσαν διάφορες προσλήψεις φιλέων τής και λογαριασμοί προμηθειών.

Ξαφνικά η κυρία Τσάβις έφώνασε:

—Φλάση... —Ετσι τήν έλεγγε χαϊδευτικά τήν Φιορέντα—ή διάσσε έδώ ένα καταπληκτικό πράγμα.

Η Φιορέντα έπήρε τήν έφημερίδα και δίχως να δείξει καμία συγκίνηση, δίχως ν' άλλαχέ χέρι διάλοο τό τόνος της φωνής της έδιάσσε:

«ΜΙΑ ΛΩΠΟΔΥΤΡΙΑ ΜΕ ΜΑΥΡΟ ΒΕΛΟΣ.

Ο κύριος Μπόμαν, ο γνυστός τραπεζίτης, έπεσε θύια μιας περίεργης κλοπής, η οποία έγινε κατά τόν τολμηρότερον αλλά και μυστηριώδη τρόπον.

Μία άγνοισμός, έντελώς σκεπασμένη και κρυμμένη πίσω από ένα πυκνό μαύρο θέλο έμπήκε στα γραφεία του και τού έκλεψε ένα δέμα με διάφορες συναλλαγματικές δανείων πελατών του.

Η λοποδυτρία, έπειτα μ' ένα πολύ έξυπνο στρατηγικό, κατόρθωσε να διαφύγη μ' αυτό τό ίδιο τό αυτοκίνητο τού κυρίου Μπόμαν και έξηφανίσθη δίχως ν' άφήσει ίχνι. Ο κύριος Άλφρεν, ο Διοικητής της Άσφαλείας ανέλαβε προσωπικώς τήν ύποθεση.

—Άλήθεια, πολύ περίεργο

ψυθούριε η νέα ψύχραιμη.

Ούτε εκείνη, ούτε η μητέρα

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

η Φιορέντα έτρέξε να προσηνηση τόν Ιατρό Λεμπάρ.

τού κυρίου Διευθυντού. Είχε άφαιρεί όμως μισανόγη τήν πόρτα κι' έτοι αυτοί πού ήσαν άπ' έξω μπορούσαν ν' άκούσουν πολύ καλά τόν άκόλουθο διάλογο:

—Καλήμέρα, κύριε Μπόμαν, είπε ο Τζός Μπόμαν με δυνατή φωνή.

—Εί, τί σημαίνει αυτό; Είπας μεθυσμένος;... έφώνασε με τόνο άπειλητικό.

—Διόλου! άπάντησε άγνώχχα ο Τζός, Σκεπτόμ' όμως να μεθύσω άποψε για να γιορτάσω τήν ευχαρίστησή μου. Διασάστε αυτό τό γράμμα πού έλασθε κύριε Μπόμαν.

Ο τοκογλύφος άρπάξε τό γραφομηχανήμένο γράμμα από τά χέρια του και διάσσε:

Κύριε Τζός Μπόμαν, Τά συναλλάγματα πού είχατε υπογράψει στόν νέο τοκογλύφο Κάρολο Μπόμαν, τά κατέστρεψε έντελώς. Δέν τώ κρατούσατε πιά τίποτα.

Ένας φίλος τών καταπιεσμένων.

—Ψέδωσι! Ψέδωσι! έφώνασε ο Μπόμαν, κάτωχρος από τό κακό του.

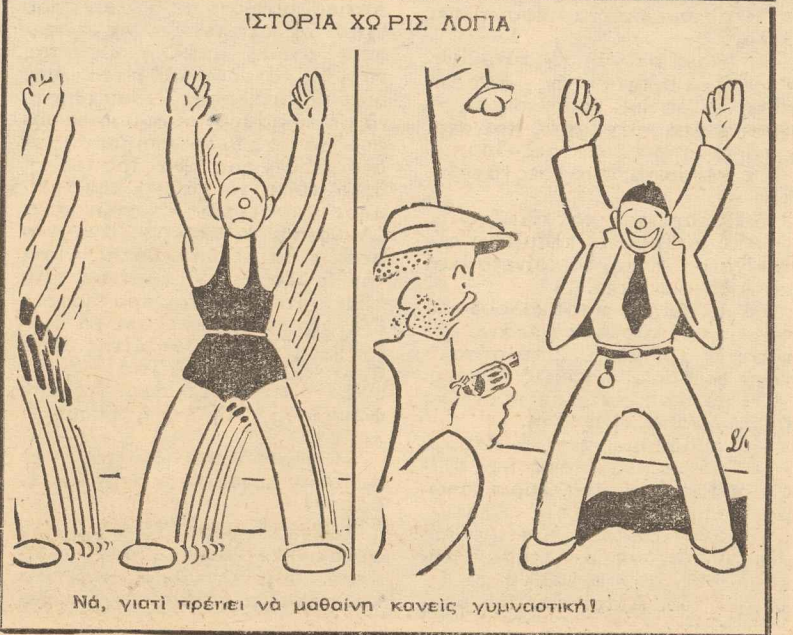
—Θά είνε έκείνι πού σας έκλεψε χθές. Όστε υπάρχουν και καλοί άνθρωποι στόν κόσμο. Εδιάσσε τό γεγονός στις έφημερίδες. Σείς μού είγατε δανείσει 50 δολλάρια κι' έδώ σου έγιν' ήδη δώσε 125. Έγώ με έφοχλίστη. Δέν θά ξαναδιαβώ με πιά, κύριε Μπόμαν. Είπατε ένας παλινάθρωπος. Και στό λέγω με όλη μου τήν ευχαρίστηση. Κί' έφυγε.

—Φύγετε! Ιούρλισσε. Φύγετε όλοι σας όσοι έχετε τέτοια γράμματα. Φύγετε με τά καταραμένα γράμμάτά σας. Λομολύστε! Μην ξαναπατήσετε έδώ άλλη φορά να μου γυρίσετε λεφτά. Λάρκιν, θγάλε τους βλους έξω.

Ο Λάρκιν άπήκουσε και η Μαίρη άναγκάστηκε να βγ' μαζί με όλους τούς άλλους.

—Θά τρελλάθω! Θά τρελλάθω! έφώνασε ο Μπόμαν. Έπήρε τό καπέλο του κι' έσπευσε να πησ από τ' γραφείο τού Διοικητού της Άσφαλείας, να διηγηθή στόν Άλφρεν και τόν Λεμπάρ τά νέα τού θάσσαν.

(Η συνέχεια στο έπόμενον)

Νό, γιατί πρέπει να μάθουν κανείς γυμναστική!

ΤΑ ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΝΥΜΙΩΝ

Ο άνθρωπος, ένας μεωνικός τήν ηλικία και μωδής τό σώμα, μετεφέρθη έν τάξει — σπικωτός δηλαδή — στο Πταισματοδίκειον. Όπισθεν ήρχετο τό αιματόδρεκτον θύμα τών γρόνθων του και μία στρατιά πειοέρων και μαρτύρων. Η δική ήρκιασεν άμέσως και με τήν συνήθη γοργότητα τού Πταισματοδίκειου. Όνομα, ηλικία, έπαγγελμα, θρησκεία...

—Γεώργιος Σταύρου... 45 έτών, άνεργος οιδιπορύνος... Νά σάς έξηγήσω, κ. Πρόεδρε... Τόν έδεира γιατ' ένωκλούσε. Μού έλεγε διαρκώς πειρακτικά λόγια.

—Αί έσύ τόν διέλυσε εις τά έξ άν συνετέθη με τις κερούκλες σου; Και τί σου έλεγε, άν έπνίρεται;

—Νά τού... δανείσω χρήματα! Με φώναζε 'κύριε Διευθυντή' και έλεγε στούς πελάτες τού καφενείου: 'Προσκυνήσατε τόν κ. Τραπεζίτη! Η Έθνική Τράπεζα είνε δική του! Και άν θέληση, μπορεί να τήν κόπη ή να τήν πωλήση!... Σήμερα, μά λιστα, καουτσος και ένα καρτονομισμα και έδεικνε τήν φωτογραφία μου, λέει, πού τήν είχαν τυπώσει άπάντα!...

Ο κ. Πταισματοδίκης, ως ήτο φυσικός, διεφωνήσε ριζικά, ως πρός τήν οσβρότητα τών επιχειρημάτων τού κατηγορουμένου και τόν άπεστείλε διά μίαν έδομίδα στο κρατητήριον. Η ύπόθεσις όμως δέν έληξε με τήν άπόφαση αυτήν τού Πταισματοδίκου. Διότι, ο μέν Γεώργιος Σταύρου, ο συνώνυμος αυτός τού Ιδρυτού της Έθνικής Τραπεζής, ένδεχέσθαι έξερχόμενος τού κρατητηρίου να μή χειροδικήσει έκ νέου, άλλ' ύπαρχουν στός Άθήνας τόσα συνώνυμα, πού δέν άποκλείεται να άκούσθουν μίαν ήμεραν πράγματα καταπληκτικά και άπίστευτα.

ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΟΝΥΜΟΙ ΤΟΥΣ

Έν πάρη περιπτώσει, τό έπεισάδιον τού κ. Γεωργίου Σταύρου υπήρξε άφελεια μικράς έρευνας, τό άποτέλεσμα της οποίας υπήρξεν όμως ύπερβολικά μεγάλο. Σκεφθήτε τί εκτασις συνώνυμιας ύπαρχει, πού άν μπορούσε να ένώρη κανείς τούς συνώνυμους τών Άθηνών εις ένα πρόσωπον κατά... όνομα!

Η παραδουλεύτρας της γειτονιάς!...

Κατά περίεργον σύμπτωση, στός ήρωόσιους καλλιτέχνας, παρουσιάζονται οι πιο άνάλητοι σάν συνώνυμοι, συλλογισμένης πρός στιγμήν, τόν κ. Κώσταν Μουσουρνή... ταδερινάρνι! Με 'μπροστάλλαν', είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

Η συνώνυμια, ως τόσο, πού έχει τήν πιο άνεπισητή οχθεί και στο έπάγγελμα, είνε τού κατωτάτου γλύπτου κ. Κώστα Δημητριάδη τού Άθηνάιου. Ο έξαιρέτικος μας γλύπτης έχει καί... μαρμαρόδωκο εις τήν ό-ύπ' αριθ. 428 κάρρο, στο σάνιδωμα τού οποίου άναγράφει με κόκκινη μπονιά και τό όνομα του, θορραει κανείς και έσπε, πόσο ψηλά τό κρατά ο συνώνυμος τού θυνγαρφέως!

μα, ο πληθυσμός της Πρωτεύουσας θά πλατύνεται κατά τρία τέταρτα, τουλάχιστον!

Μέσα από τό περσίσιον αυτό ποσοστόν, ξεκαθαρίζει κανείς άφθονες συνώνυμίες, πού ένάφαικα δέν βλέπουν κανένα, δημιουργούν με τήν αντίθεσιν των, μία κομική πλευρά τού πράγματος.

Στ'ήν οδόν 'Ιπποκράτους ύπαρ

ΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΠΩΣ ΖΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

κός και άλλοι κρατούντες
συγκοινωνίας είτε περι-
πατούν επίθεσας εις τα
ισπανικού στόλου. Ή Ἰαπο-
νία εἶνε πλησίον καὶ ἡ Με-
γάλη Βρετανία μακρὴν.
Καὶ εἶνε γνωστὸν δι' ἡ-
ΐ Ἰαπωνία οὐνεύρεται ναυ-
κατασκευή τῆν Ἀυστραλί-
ν, ὅπου ναυ διοχεύεται τὸ
πλοῦν τῆν Ἰαπωνίαν εἰς
τὴν Νέα Ἀνγκλῖαν λοιπὴν
διὰ τῆν Μεγάλην Βρετα-
νίαν καὶ διὰ τὴν Αὐτο-
κρατορίαν: μετὰ τὸ πρό-
βλημα τὸν συγκοινωνίαν
εἰς τὴν Μεσογεινὴν, τὸ πρό-
βλημα τὸν συγκοινωνίαν
εἰς τὸν Ἰνδικόν. Καὶ ἐξὸ
τοποθετεῖται ὁ ἕτερος πό-
λος τοῦ ἀξονος τῆς ἐξου-
στήσεως τῆς Μεσογεινῆς
Μεγάλης Βρετανίας, ὁ ἄλ-
λος πόλος εἶνε ἡ Μεσογει-
νος. Μεταξὺ Γερμανίας καὶ
Σιγγαπούρας πᾶσιτα ἡ

πολιτική και η σύγχυση της Βρετανίας. Η Αυστροκρατία, που θα έρθει να καταρθεί, είναι «ο δούλος στο μισό της Μεσογείου». Η Σιγλή-πύλη είναι το ανατολικό στοίχι-μιο του 'Ινδικού. Ελνε σήμερα η μεγαλύτερη και ισχυρότερη ναυτική βάση του κόσμου. Κει-μένη εις τα περίφημα στενά με-ταξύ της Μαλαισίας και των 'Ινδών, η Αυστροκρατία είναι ο 'Ινδικός 'Ακτσόν και δεσπόζει της εισόδου του. Προστατεύει τις 'Ινδίες από κάθε επίθεση εις τον Ειρηνικό, αλλά δεν προστατεύει την Αυστραλία. Και εκεί τώρα συγκυρώνεται η προσοχή της Αυστροκρατίας, φαίνεται δέ ότι η τελευταία Αυστροκρατική Διάσκεψη του Λονδίνου, ελάσε σπουδαίως τα όρια της, και οπότε οι αγγλι-κούς μυστικούς. Πάντως όλοι οι 'Αγγλοι γνωρίζουν ότι αρ-γά ή γρήγορα το πρόβλημα των αυτροκρατικών συγκυρώ-

νιών εις τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν
θὰ θέσῃ ἀντιμετώπους τὴν Με-
γάλην Βρεταννίαν καὶ τὴν Ἰα-
πωνίαν. Καὶ ὁλόκληρος ἡ αὐ-
τοκρατορικὴ ἐξωτερικὴ πολιτι-
κὴ στρέφεται γύρω ἀπὸ αὐτὴν
τὴν προϋπόθεσιν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημα τῶν «συγκοινωνιῶν» τῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ ὁποῖον ἔρχεται διαρκῶς εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἐπικαιρότητος. Καὶ ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία εἶνε ἓνας ἀνθρώπινος ὄργανισμός καὶ ὅτι αἱ συγκοινωνιαὶ τῆς εἶνε ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Τὸ σταμάτημα τῆς εἶνε ὁ θάνατος τοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ πρόβλημα τῶν συγκοινωνιῶν ἐξηγεῖ διὰ τὴν Ἀγγλίαν

πρέπει να είναι η μεγαλύτερη ναυτική δύναμη του κόσμου, Ειδική Αεροπορία να γίνει η καλύτερη στον κόσμο. Αλλά, όπως των έμπορικων σκαφών της που αλιεύουν τις θαλάσσιες καλές τους ώρες έως τα περάτα του κόσμου, έχουν ανάγκη προστασίας. Οι χαλδύβιες κολοσσός είναι η μονή πραγματική λύση, ότι παραμένει ασφαλής, να είναι όλα τα πλοία της ναυτικής στόλου να "αγγλίζονται" μέσω της Αυτοκρατορίας. Διότι πώς θα την προστατεύει; «Βρετανία, κυβερνά τα κύματα» είναι το δόγμα που διέπει την αγγλική πολιτική. «Ο ισχυρός στόλος είναι το αποφασιστικό επιχείρημα. Αυτός θα κλίνει, κατά την κρίση μου στην πλευρά της αλλοτρίας. Αυτό είναι πάντα το κλειδί για την καταστροφή της Ισπανικής Όρλανδου, με την συντριβή του Άλμπαδικου στόλου, με το Γρα-

φολκλάντ, με το Σκοπιαθω, μετά τον παγκόσμιο πόλεμο. Έχοντας τις Άγγλιες, είνε και οι Γάλλοι, που θα έλθουν, τους ρεζ κατά θάλασσαν. Έτσι από την Άγγλιν έπαυσιβήσαν με την σειράν η Ίσπανία, η Ολλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία. Τώρα έρχεται η σειρά της Ιταλίας καί της Ισπανίας. Δέν σημαίνει αν η Άγγλια άργη. Γνωρίζε αν ετοιμασται και να έλθη την κατάλληλουν ώραν. Αυτό συνέβη πάντα. Οσοις η Άγγλια ήσθαιεν μίαν απείλην εις την θάλασσαν, αντήσθον κατά τον σκληρότερον τρόπον. Έτοιμασται τώρα. Ο στόλος της ανανεώσεται καί συμπληρώσεται. Έντός ολίγων θα είνε πάλιν ο ισχυρότερος του κόσμου. Καθ' οι μόνον ο ισχυρότερος στόλος της Γερμανίας, ο ισχυρότερος στόλος του κόσμου. Έως των Αιγυπτίων του 1938 η Μεγάλη Βρετανία θα

εινε ἐτοιμία, θὰ ἔχη συμπληρω-
σέντες ταυτικούς καὶ ἀνεπα-
ρκούς ἐξοπλισμούς της. Ἐως
τότε δὲ φαίνεται ἀπογοητευτική,
ὥς τότε θὰ φαίνεται ἰσως εἰς
τούς ἀφελείς τότε χάνει τὸ παι-
γνίδι, ὅτι ὑποκύπτει εἰς τὰς ἀ-
πειλὰς. Τὴν σημαίνει ἕνα ἔτος
διά τὴν κραταιότεραν αὐτο-
κρατορίαν τοῦ κόσμου; Ἐφ' ὅ-
σον κυβερνᾷ τὰ κράτη, θὰ εἶ-
νε κυρία τῆς Γῆς. Καὶ διὰ τὴν
κακωνοσίαν τῶν λογαριασμούς
της θέλει νὰ εἶνε πανετοιμία
πρὸς ῥάσιν. Ὁ Αὐτονομιστὸς τοῦ
1938 θὰ εἶνε ὁ ἀποφασιστικὸς
μὴν τῆς ἐποχῆς μας. Ἐκτός θε-
αίας ἐδὼν ἐν τῷ μεταξύ ἡ διε-
θνὴς κατὰστροφὴς πάρῃ τέτοιον
ἐξέλιξι, ὅστε ἡ Ἀγγλία νὰ ἀ-
ναγκασθῇ νὰ ὀρθῇ καὶ πρὶν ἐ-
τοιμασθῇ πλήρως.

Ἡ συνδυακτικὸς κριτικὸς τῶν διαφορῶν μερῶν τῆς Αὐτοκρατορίας: ὁ βασιλεὺς τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας καὶ τῶν Κήσεων καὶ Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδῶν Γεώργιος Στ' (εἰς τὸ μέσον) μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Δούκα τοῦ Γκλῶστερ καὶ τοῦ Κέντ, εἰς μιὰν ἐπίσημον τελετὴν κατά τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας Αὐτοκρατορικῆς Διακοφῆς εἰς τὸ Λόνδον.

Η μάχη του κόσμου κρινόταν στο Λονδίνο. Έκει στρέφεται από μινών η 'προσοχή της ανθρωπότητας στην πρωτεύουσα του μεγαλυτέρου και ισχυροτέρου κράτους της εποχής. Το Λονδίνο κυβερνά σήμερα τον κόσμο. Έκει παίζεται η τύχη του πολέμου ή της ειρήνης. Το ένα τέταρτο της οφθαλμιάς εφάρταται από την ουμυλκόση πόλη του Ταμέσους. Πεντακόσια εκατομμύρια άνθρωποι, οι κάτοικοι των άλλων κρατών, παρακρίτως γνωρίζουν και αισθάνονται ότι τα αισθήματα και οι αποφάσεις των εφάρταται από την θέληση του Λονδίνου, που είναι τώρα η πρωτεύουσα όλης ανών της Αυτοκρατορίας, όλα και της διεθνούς πολιτικής.

Τι είναι όμως αυτή η Αυτόκρατορία, που αποτελεί το καταπληκτικό εργαλείο πολιτικών και οικονομικών οικοδόμων της σύγχρονης μας; Πώς ζή, πώς λειτουργεί, πώς υπάρχει; Ποιέ άλλοι, ούτε ο 'Αλέξανδρος, ούτε ο Ρωμαίοι, ούτε ο Καρολός μάργος, ούτε οι 'Ισπανοί του Καρόλου Κίντου καταβάρβαρος, να δημιουργήσουν κάτι παρόμοιο με την Βρετανική Αυτοκρατορία, που ουσιαστικάς σήμερα κυβερνά τον κόσμο. Η 'Αγγλία είναι το κέντρον της Αυτόκρατορίας, η οποία επέκτεται και απλώνεται εις όλκλην την υδρόγειον. Αι Κτήσεις, αι 'Ινδίες και αι 'Αμοικαί την αποτελούν. Αι Κτήσεις

εἰναι ἀνεξάρτητα, οὐσιαστικῶς
 κράτη, τὰ ὅποια ἔχουν τὸν ἴδιον
 βασιλέα μὲν τὴν Ἀγγλίαν. "Ε-
 γὼν ἔχωμεν τὴν Βουλὴν, ἔχω-
 ρίον τὴν κυβέρνησιν, ἐν ἑξάρ-
 τανταὶ ἀπὸ τὸ Λονδίον. Εἶνε
 ὁ Καναδάς, ἡ Αὐστράλια, ἡ Νέα
 Ζηλανδία, ἡ Νότιος Ἀφρικὴ,
 ἡ "Ενωση. Ἀπέραιτον εἰς ἑ-
 κκασιν χώρας, μὲ ἀρκούντων πλ-
 θυσιῶν, εἰνε τὸ οικονομικὸν μέ-
 λους τῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ κά-
 τοικοι τὸν εἶνε κατὰ τὸ πλεί-
 στον Ἀγγλοὶ ἄποικοι καὶ μετα-
 νασταί, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἄποικοι.
 Ἔσονται ἐν Καναδοῖς, Αὐστραλοί,
 Νεοζηλανδοί, Νοτιοαφρικανοί.
 Μαζὶ μὲ τὴν Ἀγγλίαν, αἱ τέσ-
 σρες αὗται Κτήσεις ἀποτελοῦν
 τὴν Βρετανικὴν Συμπολιτείαν.
 Ἡ Κτήσεις τῆς ἐν ἑτέλλας
 αὐτονομίᾳ, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἄπο-
 κοίς εἰνε Βασιλεῖς τοῦ Κανα-
 δᾶ ἢ τῆς Αὐστράλιας, ὅπως εἶ-
 νε καὶ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας.
 ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ Γενικόν
 Διοικητὴν εἰνε τὴν πρωτεύουσάν
 αὐτῆς. Κτήσεις τῆς ἑτέλλας
 Κτήσεις ἀντιστοιχεύεται εἰνε
 Λονδίον μὲ ἕνα ἄποικον ἀρμο-
 στικόν, ὁ ὅποιος τρεῖσι τὴν ἐπαφίμ
 μὲ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν.
 Αἱ Κτήσεις ἔχουν ἰδικὴν τὴν
 Βουλὴν καὶ ἰδικὴν τὴν κυβέρνη-
 σιν. Ὁ αὐτονομὸς ἄποικος ἔχει
 μίαν ἐξουσιοδότησιν ἀπὸ τὸ
 Λονδίον. Ἐχουν τὸ δικαίωμα
 μὲ διορίζουν πρεσβεῖται εἰς τὸ
 ἑξωτερικόν, μὲ ἔχουν ἰδικὰς
 τὸν ἐνθλοῦς δυνάμεις, μὲ ἀπο-
 γράφουν νόμους, μὲ ἀκο-
 λούθουν τὸν γαλλικόν νόμον.
 Εἰνε ἀνεξάρτητα κράτη, μὲ ἔ-
 χουν τὸν ἴδιον βασιλέα μὲ τὴν

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ συνδέει περισσότερο τὶς Κτήσεις μὲ τὴν Μητρόπολιν, εἶνε οἱ οἰκονομικοὶ

θεσίου. Ολόκληρος ο εξωτερι-
κη πολιτική της Μεγάλης Βρε-
τανίας, αυτή από την όποιαν ε-
ξαρτάται σήμερα η τύχη του
κόσμου, ο πόλεμος ή η ειρήνη,
ρομβάζει από τα οικονομικά
αποτελέσματα της κρίσης της
Συμπολιτείας. Η Άγγλια είναι
μία χώρα πυκνοκατοικημένη
ευρωπαϊκή, η οποία έχει α-
νάγκη από πρόφοια και πρώ-
τας ύλας και πρέπει να διαθέ-
τη τα ευρωπαϊκά προϊόντα της.
Αι Κτήσεις είναι χώρα άπαι-
ρη, με άριστον πληθυσμό και
άριστο έδαφος, με άριστο πο-
σό των υλών. Η Άγγλια παλεί το
ευρωπαϊκό προϊόν της στα-
ς Κτήσεις και αγοράζει πρόφο-
ια και πρώτας ύλας. Έτσι δημι-
ουργείται η ζωηρά και συνεχής
έμπορικη κίνησις μεταξύ της
Μητροπόλεως και των Κτησεων
και της Άγγλικης έμπορικης
ναυτίας. Η Άγγλια είναι η
πύλη του κόσμου. Υπολογίζεται
ότι καθημερινώς υπολογίζονται

πλάτος της θαλάσσης και το ύψος της, 1400 μέτρα, οφείλονται στην ομίχλη και στη ασυμμετρική μεταφορά της στην Μεγάλην Βρετανία 160.000 τόνων έμπορευμάτων, επί των οποίων οι 50.000 είναι τρέφματα. Χωρίς τις μεταφορές αυτές η Μεγάλη Βρετανία θα έπρεπε να καταναλώσει 100.000 τόνους τρέφματα.

Ετσι λοιπόν ο άξον της εξωτερικής πολιτικής της είναι η εξασφάλιση των αυτοκρατορικών συγκοινωνιών. Διότι η Αυτοκρατορία, πλύν των Κήσεων περιλαμβανών και της Ινδίας και της Κίνας, τις αυτοκρατορίες καταστράφηκε, ενώ ο άξον της σημαίας της Γης.

Αι αυτοκρατορικοί συγκοινωνία! Αυτό είναι το πρόβλημα, που άσποχολοι το Λονδίνο, κεντρικό, στρατιωτικών και οικονομικών κινήσεων της Αυτοκρατορίας. Και αι όδοι, που εξυπηρετούν τας συγκοινωνίας αυτές είναι τρεις: ο 'Ατλαντικός, η Μεσόγειος και ο 'Ινδικός 'Ωκεανός. Η Μεσόγειος — όπως πάλι έκρινε η επιλογή της — είναι η Βουλγαρία, Κωνσταντίνου ο 'Αγγλος υπούργος των εξωτερικών κ. 'Ηντεν— είναι η κεντρική άρτηρία. Είναι η σπονδυλική στήλη της Αυτοκρατορίας. Είναι ο συντομότερος δρόμος, που οδηγεί από την Αγγλία στην Μητροπόλιν. Είναι η πανεργασία θαλάσσια που υπήρξε κοίτις όλων των πολιτισμών και που εξακολουθεί και σήμερα ακούγην να είναι η κεντρική θαλάσσια του κόσμου, όπου ένωγανται τρεις ήπιοι, που είναι η Ασία, η Αφρική, η Αμερική, η Ευρώπη.

εὐθιγὸς ἡμῶν πρὸς τὰς Με-
 λανθίας περὶ τὰς ἀπάρους
 ἐπὶ τοὺς ποταμούς· ἀμφὶ δὲ
 ἔρρα Λεώνη, ἡ Χρυσή Ἀκτὴ,
 ἡ Νιγερία, ἡ Νοτιοδυτικὴ Ἀφρί-
 κη, ἡ Ρωβεία, ἡ Ταγκανίκα, ἡ
 Κενία, ἡ Σομαλία, τὸ Σουδάν
 εἰς τὴν Ἀφρικήν· Ὁ Ὄνδουρος,
 ἡ Νιγηρία, ἡ Γουινέα, ἡ Ἰν-
 δία, ἡ Ἀμερική· ἡ Παλαιστίνη, τὸ
 Ἄβεν, ἡ Κύπρος, ἡ Ἀραβία,
 ἡ Κεϋλάνη, ἡ Μαλάσια εἰς τὴν
 Ἀσίαν· Ἡ Βόρρεος, ἡ Νέα Τού-
 νης καὶ τὰ ἀνορήθητα ἀργυ-
 ρελάγη, τὸν Εἰρηκόν. Μὲ ὁ-
 λὰς τὰς ἀπάρους, ἀπὸ τῶν ὁ-
 ποίων διοικοῦνται, ἐπὶ τὰς
 Δύο καὶ δὲν ἔχουσιν αὐτοδιοί-
 κησιν, ἡ Μητροπολίς ἐνδιόφερε-
 ταί· ἐν ἑξῆ ἑξήφασις τὰς
 συγκοινωνίας τῆς Δύο ὁδοὶ, τὸ
 Βορείου καὶ τοῦ Νοτίου Ἀτλαν-
 τικῆς, ἀπὸ τῆς ἀπάρους τῆς
 ἡμῶν καὶ ὁδοὶ ἀπὸ τοῦ Ἀκρου-
 ρίου εἰς τὸ Ἄβεν. Δύο ἄλλαι,
 ὅμως ὁδοὶ—ἀπὸ τὰς πέντε κυ-
 ρίας ἀφῆρας τῆς Αὐτοκρατο-
 ρίας—ἡ Μεσόγειος καὶ ὁ Ἰν-
 δικὸς ὁκεανὸς εἰνε ὀψιματεῖς,
 ἡ Μεσόγειος ἀπὸ τῆς ἡμῶν καὶ
 Μένει ὁ Ἰνδικὸς, ὁ ὁδοὶ τῆς
 Ἰνδίας καὶ τῆς Αὐστράλιας. Ἐ-
 κὲ ὁ κίνδυνος εἶνε ἡ Ἰσπανία.
 Ἡ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ δὲν ἴ-
 μπουρὶ νὰ διαθέσῃ μέγαν στό-
 λον διὰ νὰ προστατεύῃ τὴν ὁ-
 δὸν τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Αὐστ-
 ραλίας· εἰς τὴν ὁδοὶ τῆς Ἰν-
 δίας εἰνε διατεθειμένον ὁ ἔ-
 νος διὰ τὴν ἀμύναν τῆς ἡσι-
 ατικῆς Ἀγγλίας, εἰς τὴν Ἀτλαν-
 τικὴν καὶ ὁ ἄλλος διὰ τὴν προ-
 ὀσπισιν τῆς ὁδοῦ τῆς Μεσογείου.
 Ἡ μοῖρα τοῦ Ἰνδικοῦ ὁκεαν-
 οῦ καὶ τῆς Ἰνδίας εἶνε ἡ ἐν-
 ῆς ἡμετέρας, εἰς τὰς ὁδοὺς

«Βρετανία, κυβέρνα τὰ κύματα!». Ἡ βασιλικὴ θαλαμηγός «Βικτωρία καὶ Ἀλβέρτος», σημαϊοστολισμένη καὶ φέρουσα τὸν βασιλεῖα Γεώργιον ΣΤ' καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, διέρχεται μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιδημικὴν παράταξιν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστέρην καὶ πραγματικώτααν ἐνσώπιον τῆς Βρετανικῆς Ἀυτοκρατορίας.

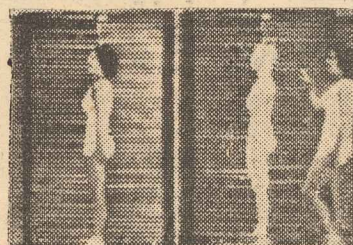
ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο πρώτος λευκός

Στον "Άγιο Φραγκίσκο της Καλλιφόρνιας" εορτάσθη τις προάλλες η επέτειος της γεννησεως του πρώτου λευκού στη νήσο Πίτερν.

Οι απόγονοι του Κρίστιαν — έτσι ονομάζεται — κάθε χρόνο συνοδεύονται από τις δημοτικές αρχές του Άγιου Φραγκίσκου πηγαίνουν έξω από μια καλύβα και κάθονται με γιορτή εις ανάμνηση του ιστορικού αυτού γεγονότος.

Φινουρόμετρον

Στη Βενετία της Καλλιφόρνιας, οι κριτές ενός διαγωνισμού γυναικείας ωμορφιάς διπλοκάλυψαν το έργο τους με το φινουρόμετρον.

Είχε ένα τελλάρνο το όποιον αποπελάει από κλωστής ορίζοντες.

Η «καλλονή» πηγαίνει πίσω απ' αυτό το τελλάρνο, γδύνεται στα σκοτεινά, στέκεται έπειτα άρθια, ανάδει το φως αντίθετως και ρίχνει τη σκιά της επάνω στο τελλάρνο. Κι' έτσι οι γραμμές του σώματος χαράζονται καλά, δεν κρύβονται, αλλά ούτε και άγανακτούν τους κριτές της.

Τέσσερις εναντίον τριακοσίων.

Τέσσερις Άμερικανοί εξερευνητές θρήνηκαν ξαφνικά αποκλεισμένοι από ένα δολοκίριο πλήθος μαζών της Άφρικης. Ο αρχηγός της αποστολής δεν τ' άφασε.

Ανοίξε άμέσως τις βαλάντσες τους και έβγαλε όλα τα ρούχα και τα άπορησάρχα, έκοψε κλωδιά και τα έκάρφωσε τ' ένα δίπλα στ' άλλο, όπως άσσε να φαίνονται από μακριά άνθρωποι.

Σχημάτισε μ' αυτό τον τρόπο καμιά πενήνταριά και πλέον ψευτικά όμοιώματα.

Έπειτα έχώρισαν και πήγαν οι δυο άριστερά, οι δυο δεξιά. Κι' από τους δυο πάλι ο ένας έστρώθηκε με την κοιλιά και βγήκε πίσω τους.

Μ' ένα σύνθημα τότε οι τέσσερις εξερευνητές άρχισαν τους πυροβολισμούς.

Οι μαύροι ένόμισαν ότι έπεσαν σε παγίδα και διεσκορπίσθησαν.

Κι' έτσι η έτοιμότης του άρχηγού της αποστολής τους έσωσε από θέαση θάνατο.

Για να μη χαλά η κόμμις.

Οι κομμής Παρισινές έφηρμοσαν ένα όπεροχο σύστημα, γέμιστο έφευρετικότητα για να προφυλάτουν τα μαλλιά τους και μάλλον την κόμμις τους από το νούξ.

Θέρουν στο κεφάλι μια φαρδιά περικεφαλαία από μουσαμά. Μ' αυτό τον τρόπο μπορεί να πάρη όπουδήποτε και όπου άρα θέλει ένα νούξ, δίχως να χαλάση ούτε τα μαλλιά ούτε το μακιγιαρίσμα της.

Αυτό έχει έφορμωθή και στ' ατά κινηματογραφικά σκηνικά.

Η αστρολογία είναι μία ακριβής επιστήμη:

Η περιέργεια όλου του κόσμου, σε όλες τις εποχές ήτο να μάθω το καθέναν το μέλλον του.

Ποιός δεν είδε όνειρα και ποιός δεν εξηκρίβωσε διάφορα άλλα φαινόμενα στη ζωή του.

Ένα από τα μεγαλύτερα μέσα για να προλέγεται το μέλλον είναι η Αστρολογία.

Και πράγματι, οι Αστρολόγοι έφάνηκαν μέχρι σήμερα οι πιο βετικοί στις προβλέψεις από όλους τους άλλους μάντιες και μάγους.

Η Αστρολογία είναι μία τεραστία επιστήμη, η όποια χρειάζεται πολλά χρόνια έκμάθησι ως και πολύ μεγάλη πείρα.

Όλα τα πράγματα κατά τους Αστρολόγους έχουν τη σχέση τους στον ούρανο. Ο κάθε άνθρωπος γεννήθηκε σε μία στιγμή, που τα άστρα ήσαν έτσι ή αλλιώς τοποθετημένα στον ούρανο. Άνάλογα λοιπόν με την τοποθεσία τους διαγράφεται και το μέλλον του ανθρώπου.

Ποίοι και ποίοι αστρολόγοι δεν μπορούν να μάς πουν ανάμα και τις κακές ώρες που πρέπει ν' αποφύγουμε, ως και να έπαυλούμεθα των εξαιρετικών γεγονότων της ζωής μας;

Η Αστρολογία δεν είναι μαγεία, βασίζεται επί μαθηματικών υπολογισμών και ο Άστρολόγος μπορεί και ξέρει ότι ώρα, ημέρα και έτος άμα του άναφέρεται την ακριβή τοποθεσία των άστρων.

Γι' αυτό, όταν θρεθή ένας καλός αστρολόγος, δεν πρέπει να τον πάραμε για μάγο.

Νά βασίζόμεθα στα λόγια του γιατί αυτός μπορεί να μάς πη ότι σχετικό για τον έρωτα, για τις δουλειές μας, για την πρόοδο, για το γάμο, για το θάνατο, για άρρώστειες και καταστροφές.

Ένας από τους μεγαλύτερους επιστήμοντες αστρολόγους της ιστορίας ήτο και ο Νουράβας, τον όποιο η Αικατερίνη των Μεδίκων, είχε ως ιατρό της. Έπίσης τον είχαν ο Έρρικος Ζος, ο Φραγκίσκος Ζος και ο Κάρολος Ζος.

Ένας Γάλλος συγγραφέας ο Μωρίς Πριδά, ο όποιος ήτο διευθυντής του ραδιοηλεφώνου στ' αμάμω Έιφελ και ο όποιος υπήρξε ανενγύστες του Κλεμάνσω και του Πουανκαρέ, ήταν επίσης ένας εξαιρετικός αστρολόγος. Είχε τη πάρα πολλή πράγματι.

Έπίσης γράφει: «Η επιστήμη αυτή δεν ύπάγεται στην έμπνευση, είναι μία επιστήμη μεγάλης μελέτης και έρεύνης. Σε χρεία άνθρωπου μεσητημένου μπορεί να δώση άξιοθώματα αποτελέσματα.

Στην μερθεύουν οι ταρλατάνοι και ο κόσμος τρέχει σ' αυτούς, διότι κάνουν διαφημίσεις.

Η Αστρολογία θά πάρη την πραγματική της θέσι, όταν τ' ακράτη της δώσουν την πραγματική της θέσι δίπλα στις άλλες επιστήμες».

Άρα η αστρολογία είναι μία από τις σπουδαιότερες επιστήμες.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Ο πιο άσχημος άνθρωπος του κόσμου.

Έφθασε στο Παρίσι ο Ίνδος Μαλασάνι Μαλασούσας, ο πιο άσχημος άνθρωπος του κόσμου.

Είπε ψηλός ένάμισο μέτρο, είναι ντυμένος ένδιανος και τ' άνοιχτο στήθος του είναι τόσο τριγυρό όπως και το κεφάλι του, με τρίχες μακρούς 10 πόντων.

Το όλο του παρουσιαστικό μοιάζει με γορίλλα.

Έν τούτοις είναι πάρα πολύ έξυπνος και παρ' όλο που δεν γνωρίζει γαλλικά, έν τούτοις καταλαβαίνει πολύ καλά τι του λένε.

Τον άνθρωπο αυτόν τον έχει φέρει ένας θεατρώνης, ο όποιος θά τον έκθέση σε κάποιο θέατρο.

Το έπαγγέλμα του Μαλασάνι στας Ίνδους ήταν ζητιάνος. Σήμερα εύρισκεται με πολλά χρήματα και κοιμάται σε μαλακό κρεβάτι, χωρίς στην ύπερβολική άσχημή του

να έκτός μάχης.

Τι ονομάζουμε «άρωματικά άέρια»;

Άρωματικά άέρια ονομάζουμε τα άέρια εκείνα που περιέχουν ύλες, οι όποιες προκαλούν έναν έρεθιστικό καπνό, ίκανόν να διαπεράση τις συνηθισμένες μάσκες έναντίον των άσφυσσών. Οι κυριώτερες ύλες αυτές είναι η διφαινολογωρισσίνη, η διφαινολογωρισσίνη και η διφαινολογωρισσίνη.

Οι Γερμανοί ονομάζουν το τελευταίο αυτό άέριο «αλάξιασταυρό» γιατί οι όδεις που το περιέχουν σημειώνονται μ' ένα γαλάζιο σταυρό. Τα άρωματικά αυτά άέρια, που χρησιμοποιεί σήμερα μόνον η πολεμική βιομηχανία, ο χημικός δηλαδή πόλεμος, έρεθίζουν ποδέρη την μύτη, τον λάρυγγα και τους πνεύμονας. Η έλαχιστοτέρα ποσότης αυτού, 0,03 του χιλιογράμμου σε μία λίτρα άερος, άρκει για να θέση έναν άνθρωπο έκτός μάχης.

Εύκολα

Στο Πόρτλαντ, των Ήνωμένων Πολιτειών, στην Τράμ έκδιδε διαρκή για ένα μήνα κεί τον φέρονταν.

Ήταν όμως πολύ δύσκολο για τον Ούριμπου Κουμπάτ να έξοικονομή το διαρκές του και για την οικογένειά του, να μη πληρώνουν ιδιαίτερος το τράμ.

Έσκέφθη λοιπόν ένα πολύ πρωτότυπο τρόπο.

Κάθε πρωί που έφευγε για τη δουλειά του έπαιρνε μαζί του κι' ένα ταξιδιωτικό περιτέρι.

Μόλις έφθανε στα γραφεία του, έδενε το διαρκές στο πόδι του περιτεριού. Το περιτέρι έπέρτασε σπύ. Τότε η γυναίκα του έπαιρνε το διαρκές, τ' αμεταχειρίζετο να πάη για τ' άφάνια της. Έπειτα το έδενε πάνω στο περιτέρι και το περιτέρι έπέρτασε στον Κουμπάτ και το θρόνι έγυριζε σπύ.

Ποίοι ήσαν οι μεγαλύτεροι ευγενέστες της ανθρωπότητας.

Ο Παστέρ, ο όποιος ανέκαλυψε τον αντίλυσοϊκό όρρον, οι Πελλιέ και Κασαντόν, που ανέκαλυσαν την κινίνη, ο Γούτεμπεργκ που ανέκαλυσαν την τυπογραφία, ο Γκράχαμ Μπέλλ, Άμερικανός ηλεκτρολόγος που ανέκαλυσαν τον τηλεφώνον, ο Μάρς που έφευρε τον τηλεφώνον, ο Στήβενσον, τον σιδηρόδρομο, ο Αλμπιχ τ' αλωροφόρμιο, ο Τορκεϊν, το βαρόμετρο, ο Ένλεν, τον διαμολισμό, ο Ντόκσον την ραμπορχανή, ο Φραγκλίνος το αλεξικέραυνον, ο Νιέψ, την φωτογραφία, ο Στρουγερ το αυτόματο τηλεφώνον.

Όταν έξιμισαν τον πατέρα της τ' οκείδια και την έπιθυμία της, εκείνος έφερε με τους γάλες αντίρροπος για την έννοια τ' όνο νέων.

Και μάλιστα από την ημέρα εκείνη, έπειτα η Έστερ έπείλασε ότι θά έφηνε με τον άγορημένο της, ο πατέρας της άρχισε να την έπιλάει ασπρά.

Άρξισαν λοιπόν για τους δυο νέους ημέρες θλιβερές. Πολλές φορές κατάρθηκαν ν' ανταλλάξουν κανένα σημείωμα, έγραψαν σ' ένα κομμάτι χαρτί οκείδια συνής, αλλά πάντοτε τα οκείδια τους παρουσάζοντο άκαταρβήτα, διότι η Έστερ, όπως είπαμε, έπελάτετο ασπρά.

Μέχρις ότου ένα βράδυ... Αυτό έγινε τον περασμένο Μάιο. Έγκατεστάθη στο «Λούνα Παρκ» της Βουδαπέστης, με τοξό άλλων ότρας, κι' ένα νούμερο το όποιον έπινωράζετο (Το βαρμια των άκτινων που κάνουν τους ανθρώπους άόρατους).

Στην εικόνα μας φαίνεται μία μεγάλη φούκια, της όποιος μετασβέσεται η φωνή σε όλον τον κόσμο.

Και πράγματι, χάρη σε μία νέα έφευρεσι, όλα τα πράγματα που διαπερνών άπ' αύτες τις άκτινες έγίνοντο άόρατα.

Το πρώτο που έφηνε ένα νέο είδος ποδηλάτου. Η άλυσια και τα πεντάλια βρίσκονται εκεί που βρίσκονται το σημερινό τιμόνι. Το ποδήλατο έχει πίσω του άνασταυτικό κάθισμα. Ο ποδηλάτης άπλώνει τα πόδια και τα γυρίζει με την ήσυχια του άνασταυτικού.

Ραδιοφωνομαγία

Στη Βράτς της Βουλγαρίας ζή ένας Σαμπονάρ κτηματίας ο όποιος παρ' όλη την πρόοδο δεν θέλει να πάρη αστοκίμνητο, έν τούτοις έχει άγοράσει καμιά δεκαριά ραδιοφώνια, τα όποια έχει τοποθετήσει σε διάφορα θέρη, όπου άπασχολείται την ημέρα.

Σπίτι του, στους άγροδς μέσος με καλή κούβη, από γυναικά του, στην κρεβάτακάμαρα, στο αμάκι του, στο σταβόλο και παντού όπου θά πάη, άνοιγει το κουμπι και έργάζεται η άνασταυτική με ραδιοφώνον.

Πρόληψις

Μέσα στους τηλεφωνικούς όδηγους της Ιαπωνίας δεν άπάρχει ούτε ο αριθμός 4 ούτε ο 9.

«Σιν γαυωνέζικα σημαίνει 4, άλλα ταυτοχρόνως σημαίνει και «θάνατος». Έπίσης ο αριθμός έννηα γαυωνέζικα έχει την ίδια προφορά με τη λέξη «θλίψις».

Δέν είναι μόνο αυτό. Οι Γαυωνέζοι όταν πρόκειται να πάρουν ένα αριθμό τηλεφώνου προτρέφουν σ' ένα ελκικό άνθρωπο άριθμολόγος. Αστόι τους συνδύαζουν τον αριθμό, όπως άσσε να λέγη περίπου τ' άξής: «Τιό—κού—κού» ήτοι... όλα είναι έν τάξει!

Όπως οι καραμέλλες

Είπε το νέο ένδυμα μπάνιου, έφευρεσι ενός Άμερικανού το βιομηχανίου Κλήφσον. Τον ένδυμα αυτό δεν είναι ούτε από πανι ούτε από καουτσούκ, είναι άπλουστατα από ένα είδος λεπτής σελουλόσας, όπως αυτή που πάλυνον τις καραμέλλες πολυτελείας!

Προπαρασκευαί

Στη χορευτική σχολή τ' ά Δημοτικού Θεάτρου της Βιέννης, τα κορίτσια πριν άρχίσουν τα θέματα του χορού έξασκούνται σε διάφορα άλλα γυμνάσματα για να παρασκευάσουν την εύλυγία του σώματος άπως άναπαριστάει η εικόνα μας.

Εύκολα

Στο Πόρτλαντ, των Ήνωμένων Πολιτειών, στην Τράμ έκδιδε διαρκή για ένα μήνα κεί τον φέρονταν.

Ήταν όμως πολύ δύσκολο για τον Ούριμπου Κουμπάτ να έξοικονομή το διαρκές του και για την οικογένειά του, να μη πληρώνουν ιδιαίτερος το τράμ.

Έσκέφθη λοιπόν ένα πολύ πρωτότυπο τρόπο.

Κάθε πρωί που έφευγε για τη δουλειά του έπαιρνε μαζί του κι' ένα ταξιδιωτικό περιτέρι.

Μόλις έφθανε στα γραφεία του, έδενε το διαρκές στο πόδι του περιτεριού. Το περιτέρι έπέρτασε σπύ. Τότε η γυναίκα του έπαιρνε το διαρκές, τ' αμεταχειρίζετο να πάη για τ' άφάνια της. Έπειτα το έδενε πάνω στο περιτέρι και το περιτέρι έπέρτασε στον Κουμπάτ και το θρόνι έγυριζε σπύ.

Ποίοι ήσαν οι μεγαλύτεροι ευγενέστες της ανθρωπότητας.

Ο Παστέρ, ο όποιος ανέκαλυψε τον αντίλυσοϊκό όρρον, οι Πελλιέ και Κασαντόν, που ανέκαλυσαν την κινίνη, ο Γούτεμπεργκ που ανέκαλυσαν την τυπογραφία, ο Γκράχαμ Μπέλλ, Άμερικανός ηλεκτρολόγος που ανέκαλυσαν τον τηλεφώνον, ο Μάρς που έφευρε τον τηλεφώνον, ο Στήβενσον, τον σιδηρόδρομο, ο Αλμπιχ τ' αλωροφόρμιο, ο Τορκεϊν, το βαρόμετρο, ο Ένλεν, τον διαμολισμό, ο Ντόκσον την ραμπορχανή, ο Φραγκλίνος το αλεξικέραυνον, ο Νιέψ, την φωτογραφία, ο Στρουγερ το αυτόματο τηλεφώνον.

Όταν έξιμισαν τον πατέρα της τ' οκείδια και την έπιθυμία της, εκείνος έφερε με τους γάλες αντίρροπος για την έννοια τ' όνο νέων.

Και μάλιστα από την ημέρα εκείνη, έπειτα η Έστερ έπείλασε ότι θά έφηνε με τον άγορημένο της, ο πατέρας της άρχισε να την έπιλάει ασπρά.

Άρξισαν λοιπόν για τους δυο νέους ημέρες θλιβερές. Πολλές φορές κατάρθηκαν ν' ανταλλάξουν κανένα σημείωμα, έγραψαν σ' ένα κομμάτι χαρτί οκείδια συνής, αλλά πάντοτε τα οκείδια τους παρουσάζοντο άκαταρβήτα, διότι η Έστερ, όπως είπαμε, έπελάτετο ασπρά.

Μέχρις ότου ένα βράδυ... Αυτό έγινε τον περασμένο Μάιο. Έγκατεστάθη στο «Λούνα Παρκ» της Βουδαπέστης, με τοξό άλλων ότρας, κι' ένα νούμερο το όποιον έπινωράζετο (Το βαρμια των άκτινων που κάνουν τους ανθρώπους άόρατους).

Στην εικόνα μας φαίνεται μία μεγάλη φούκια, της όποιος μετασβέσεται η φωνή σε όλον τον κόσμο.

Και πράγματι, χάρη σε μία νέα έφευρεσι, όλα τα πράγματα που διαπερνών άπ' αύτες τις άκτινες έγίνοντο άόρατα.

Το πρώτο που έφηνε ένα νέο είδος ποδηλάτου. Η άλυσια και τα πεντάλια βρίσκονται εκεί που βρίσκονται το σημερινό τιμόνι. Το ποδήλατο έχει πίσω του άνασταυτικό κάθισμα. Ο ποδηλάτης άπλώνει τα πόδια και τα γυρίζει με την ήσυχια του άνασταυτικού.

Ραδιοφωνομαγία

Στη Βράτς της Βουλγαρίας ζή ένας Σαμπονάρ κτηματίας ο όποιος παρ' όλη την πρόοδο δεν θέλει να πάρη αστοκίμνητο, έν τούτοις έχει άγοράσει καμιά δεκαριά ραδιοφώνια, τα όποια έχει τοποθετήσει σε διάφορα θέρη, όπου άπασχολείται την ημέρα.

Σπίτι του, στους άγροδς μέσος με καλή κούβη, από γυναικά του, στην κρεβάτακάμαρα, στο αμάκι του, στο σταβόλο και παντού όπου θά πάη, άνοιγει το κουμπι και έργάζεται η άνασταυτική με ραδιοφώνον.

Πρόληψις

Μέσα στους τηλεφωνικούς όδηγους της Ιαπωνίας δεν άπάρχει ούτε ο αριθμός 4 ούτε ο 9.

«Σιν γαυωνέζικα σημαίνει 4, άλλα ταυτοχρόνως σημαίνει και «θάνατος». Έπίσης ο αριθμός έννηα γαυωνέζικα έχει την ίδια προφορά με τη λέξη «θλίψις».

Δέν είναι μόνο αυτό. Οι Γαυωνέζοι όταν πρόκειται να πάρουν ένα αριθμό τηλεφώνου προτρέφουν σ' ένα ελκικό άνθρωπο άριθμολόγος. Αστόι τους συνδύαζουν τον αριθμό, όπως άσσε να λέγη περίπου τ' άξής: «Τιό—κού—κού» ήτοι... όλα είναι έν τάξει!

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτατο τότε ο Ιαπωνικός το όργανο. Ο μαεστρός έπηρε το «κόρνο» στα χέρια του, έρριψε τας δυνάτε να τ' άνοιξει και μέσα από το γυμνι πετόχηκε τρομαγμένο ένα ποντικί.

Άντοχή!

Ο Σάμ Σμίθσον είναι 105 ετών. Σε τί νομίζεται ότι άσχολεται; Διαλέγει μέσο από διάφορα άλμπουμ που του στέλνει κάποιο πρακτορείο συννοκειών τη μέλλουσα σόζυγγο του.

Είπε ήδη η 15η φορά που παντρεύεται και εξακολουθεί να έχη διαρκώς γούστο και όρεξη και άντοχη για νέα παντρεία. Έχει 64 παιδιά, τα όποια όλα είναι σχεδόν παντρεμένα.

Συνωνυμία

Στην Κούβα της Άβάνας ένω η όρχήστρα άρχισε να παίζει το νέο χορό «Τοπολίνο» το «Ποντικί», ο μουσικός που έπαίξε «κόρνο» δεν κατάρθηκε να δώζή τις νότες που έπρεπε από το όργανό του.

Παράτα

Συνέχεια εκ του προηγούμενου

«Η τύχη μ' έβόηθη να βρω μια καλή γυναίκα, η οποία ανέλαβε το παιδί. Αν μάλιστα αυτή ακολουθούσε τις συμβουλές μου, η Λουίζα δεν θα το ενοχούσε ποτέ.

«Φοβόμην κι' εγώ για μια στιγμή. Η Λουίζα το φίλησε πολύ πριν το αποχωρήσει. Έκτοτε όμως έχει μείνει ήσυχη και δεν μου άνηκε πια τίποτα. Θα κατάλαβα ασφαλώς ότι γι' αυτήν είναι ένα καθήκον να ξεχάσει τα πάντα. Αλλά έτσι μόνον θα άποψεσθαι αυτή η καλή από πάνω μας. Μήπως ανέκαθεν είχα από που μ' έπεσε αυτή η κεραιμή;

«Εγώ τουλάχιστον δεν μπορούσα να της πάρω λεζή. Δεν ξέρω ποιών να υποπτευθώ. Πάντως είμαι βέβαια ότι μια μέρα η Λουίζα θα μιλήσει. Για την ώρα μονάχα εγώ ξέρω που βρίσκεται ο καρπός αυτού του θρήνου. Πάντως μη φαντασθείς ότι θα ήμουν τόσο σκληρή και άβυσσος. Θα μ' είνε εσκόλο να το ξεσφαλίσωμε ένα μικρό μέλλον.

«Ηούζα έκανε μια κίνηση αδιαφορίας. Η θάρση συνέχισε: —Θα μ' έπρεπε να δέξομαι επίσκεψες στο διπλανό σαλονάκι. —Επισκέψεις; ήρωτες κατά- πληκτη η νέα. —Αναμφίβολως. Θα έλθω ο πατέρας σου. —Πότε; —Τώρα κοντά σε μερικές ή- μέρες... Πήσαν τη Δευτέρα... Και μάλιστα με μεγάλη πα- ρέα.

—Τόσο γρήγορα; —Και γιατί όχι; —Θ' αρχίσουμε γιορτές, θεία μου;

—Και γιορτές, και δεξιότητες και κυνήγια... Όλη η περι- φέρεια θα γεμίσει από θόρυβο, από μουσική από αόλυντα. Μ' α- γορεύει με λευκά ψηλά καπέλα, θαλαμολόγοι με λιβρές θα πε- ριφέρονται σε όλο τον πύργο... Δεν νομίζω να φαντασθείς, ότι για ένα ατύχημα, το όποιο, ευντυχώς, απεσοδόθησε τις δυο- τρεις, ή ολκωγμένα των Ρα- μπερ, να κλέψει τον σπύτη της και να το κάνει μοναχική. Έ- πιδοκιμάζω πλήρως την απόφα- σή του πατέρα σου. Ακόμα κι' αν άρχιζε να ψιθυρίζεται κάτι δεν φαντάζεσαι ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να ρίξου- με σταχτή στα μάτια του κό- σμου;

—Πότε φεύγουμε; —Σε όκτω ήμέρες! —Σύμφωνοι.

«Ο μαρκήσιος έδωσε το χέρι στο γυναικό. —Ναι, είσαι ένας πραγματι- κός Ραμπερ... γι' αυτό σε άγα- πώ! Έχοντας... Πατέρας και γυνή έμοιαζαν πάρα πολύ, τόσο στη μορφή, ό- σο και στο χαρακτήρα.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Και πράγματι όπως το είχε πη η θάρση ντ' Ορβιλιέ, η δεσποινίς Ραμπερ έπειτα από μερικές ημέρες έβγινε από το δωμάτιό της και κατέβηκε στη μεγάλη παράταση του πύργου, ή οποία ήταν τριγυρισμένη από όλα τα δένδρα του μεγάλου πάρκου.

Μια γαλήνη είχε ζω- γραφισθή στο πρόσωπό της, αλλά εξαρκούν άκουσε θήματα και σκυθρώπασε. —Ήταν η θεία

—Όπως βλέ- πω, είσαι πολύ καλά, Ε.

—Νομίζετε, θεία μου; —Αναμφίβολως και φαντά- ζομαι ότι όλες οι στενοχώριες μας έγγλύτωσαν πιά.

—Ο θεός να δώσει! Άναστε- ναξεν η νέα.

—Είσαι υπό την επίβλεψή μου και την προστασία μου. Αλ- λ' αμείνω σε κείνον που θα θε- λήσει να σ' άγγισει. Τώρα... μ' ακούεις;

—Ναι, θεία μου.

—Πώς; —Εν πρώτοις θα έγκαταλεί- ψής το δωμάτιό, μέσα στο ό- ποιο είχες αποταφισθή. Σου προτοίμασα το άραιο μεγάλο σαλόνι, το πύργο. Εκεί θα έχεις όλες τις άνεσεις σου.

ΟΝΟΡΑΡΙΟ ΔΙΧΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΝΑ ΑΝΑΓΕΝΝΙΣΜΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

Κες της ταράτσας. —Ημπαρ μωρό; —Η θάρση της έπιασε το χέ- ρι.

—«Ελα, έλα, πρέπει να λογι- κευθής. Πρέπει να είσαι ευνυ- χής, που διέφυγες τους κινδύ- νους, τους οποίους οι περιστά- σεις μας συγκέντρωσαν και μ' έ- δωσαν τόσες έγνοιες. Τώρα τε- λείωσαν όπως τ' όθελαν. Το παιδί θρίσκειται σε καλά χέρια... Το μέλλον του θα εξασφαλισθή. Δεν έχεις τίποτα να φοβήθης γι' αυτό... και ποιος ξέρει!... Αργότερα ίσως να μπορούσης ν' ασχοληθής μόνη σου μ' αυτό το ζήτημα. Αν δεν σ' αρέσει τίποτα από τώρα, είναι έ- πειδη προδίκαιη μη σου διαβώ- γη καμιά λέξεις κι' επομένως χειροτερεύουμε την κατάσταση.

Η ύμεια σου αποκαθίσταται... Το παρελθόν δεν υπάρχει πιά... Το μέλλον θρίσκειται ανάμεσα στα χέρια σου και θα είναι ύ- περοχο και έντιμο και θα γίνη άπας το θέλει η καρδιά σου, έκτος αν άγνοάς, τον άναξιο πατέρα του παιδιού σου.

—«Α! Όχι! —Τί άλλο, λοιπόν, έπιθυμείς περισσότερο από ό,τι κάνω; Νά λάβης μέρος στη δεξίωσή μας και να σβύσης από τη μνή- μη σου τη δυσάρεστη αυτή ύ- πόθεση και τίποτα δεν θ' άλλα- ξη στη ζωή σου. Είσαι δεκαο- κτώ έτών, είσαι άπαικτο, άργότερα θα σ' αφήσουμε αό- κμα κι' άλλα, πάρα πολλά. Πέ- ρει, λοιπόν, να χαρής τη ζωή. Οι σύζυγοι δεν θα σου λεί- ψουν...

—«Α! Θεία μου! —Θα παρουσιασθούν κατά δωδεκάβας και δεν άρχις πα- ρά να διαλέξω.

Η Λουίζα διεμαρτυρήθη: —Δεν θα παντρευθώ ποτέ.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

—Και ποιος άλλος; —Η συνομιλία ξαφνικά διεκόπη. Θόρυβος άόλυντος άκούσθη από μακριά.

—Έρχονται οι έμφοροφύλα- κες, είπε η θάρση. Η Λουίζα δεν τις περιμένα τόσο γρήγορα. Πρ- γματι ήσαν ένα όλόκλη- ρο.

κω ύπηρεσίας κουζίνας και έ- νας άρχιστολό- μηλος της δι- εθύνη της ύ- πηρεσίας προ- σωπικού καθ- υριότητας και συγκυριακός των διαμαρτυ- ρών. —Όλα έγιναν άνω-κάτω για να ξαναμπαίνω στη θέση τους τακτοποιημέ- να.

Μια νέα ζωή άρχισε σ' τ' ό- πριον.

—Και γιατί; —Η ζωή μου τελείωσε.

—Όχι, μικρή μου, όχι, τώρα άρχίζει.

—Λοιπόν; Νά που ήρθατε άστραγγέ! —

«Στρατηγόν» έφώναζαν τόν σε- βάσμιο αυτό ύπηρετή από τα παλιά του χρόνια.

Είχε το ίδιο όνομα — Μπερ- θιέ — με τον πρίγκηπα του Βαγ- κρόν, το σύμπροχο του Ναπο- λέωνος.

Στο στόμα της θάρσνης αυ- τή η άστεϊότητα ήταν ένα φιλικό φιλοφρόνημα.

«Εκείνος άπήνησε μ' ένα χα- μόγελο.

—Είς τάς διαταγάς σας, θα- ρώνη.

—Πώς ήρθατε, έτοι άπρό- σπα;

—Πράγματι κι' εγώ ξεπελά- γην μόλις άκουσα την έντολή. Συγκεκριμένα, λοιπόν, κι' εγώ όλη τη στρατιά μου και ήρθα.

—Θα μείνεις πολύ; —Μερικές έβδομάδες. Ο κύ- ριος μαρκήσιος μου είπε να έ- πιστατήσω και σ'α τρώφικα, να μη λείπω τίποτα. Θα έχωμε πάντως πάρα πολύ κόσμο.

«Επειτα κυττάζοντας τη δεσ- ποινίδα Ραμπερ, της είπε με τρυφερότητα:

—Βλέπω με εύχρηστική μου, δεσποινίς, ότι σ'α έκανε πολύ καλό η έξοχή. Α! είνε ύπεροχο το Πριερί, έχει άέρα, ήσυχία...

Η Λουίζα τον έκτύπησε μ' ένα ώραιο χαμόγελο.

—Οι κυρίες έχουν να μου δώ- σουν διαταγές;

—Καιμια, είπε η θάρση.

—Η Μαρτίετα σ'ας περιποιεί- ται;

—Μάλιστα.

—Μόνι;

—Μας άρκει.

—Α! έχετε και τούς Μινιού.

μας. Αυτό που συλλογιζόταν ήσαν οι άνδρες, τόν ό- ποιο έκτιμούσε ως ένα πραγματικό φίλο και ό- ποιο σε λίγες ημέρες θα έθρίσκειταν κοντά της.

—Ακούε μέσα της ένα ψήθυρο:

—Θά έλθω.

Και η Λουίζα έβλεπε τη συμπληρωτική μορφή του φίλου, του άδελφού της, του θάρσιου ντ' Πρε- σάκ.

Αυτός δεν έμοιαζε σ'αν τούς άλλες άνδρες. Δεν ήσυχόετο άποκλειστικά με κόρους, με χαρτιά, με θιατρίνες, με χορεύτριες και τούσα άλλα εφήμερα και επίβλαβη πράγματα.

Τόν έβλεπε με τόση συμπάθεια αυτόν τόν παι- δίο της φίλο, άναμεσα στα χρόνια που είχαν πε- ρράσει.

Ο έαρκωνς Γεώργιος ντ' Πρεσάκ, όρφανος από μικρό παιδί, με μ'α μι- κρή σχετικάς περιουσία, έζησε υπό την κηδεμονία του μαρκήσιου Ραμπερ και τις φροντίδες της οί- κογενείας του.

Σαφνικά έβγινε από τούς συλλογισμούς αυ- τούς, γιατί άντικρύσε ά- πό μακριά κάποιον που έρχοταν προς τόν μέρος της.

Κούτσαινε κι' έμοιαζε με κορυφή.

Ήταν ο Μπαρότ.

Μόλις έφθασε κοντά στον πύργο, έκείνη τον προκάλεσε να καθήκη κοντά της.

—Αν έβρατε τι εύνηγης, που είμαι πού σ'α έλπω, πού είπες.

—Κι' εγώ πάρα πολύ, δεσποινίς. Έύνηγες «ώρα είσθε καλά.

—Καλύτερα.

—Μόλις έβρατε ότι φθά- σατε στον πύργο έρχόμενα με κάθε μέρος και έσπε- ρα νέα σ'α. Δόξα σου ό θεός, είσθε καλά. Με πλη- ροφόρησε ο Μινιού ότι ήξερα ότι ηγατώνε κα- λύτερα.

—Μ' άγαπάτε λοιπόν λιγάκι, άγαπήτη μου Μπαρότ;

—Αν σ'α άγαπά, δεσποινίς! Βέβαιως, και δεν είμαι ό μό- νος. Και πώς να μ' ας αγα- πήση κανείς που είσθε τόσο κα- λή, τόσο γλυκεία για τή φτώ- χεια.

Τότε η Λουίζα τόν έρώτησε με κάποιο διατομή:

—Γιά τίς μου, Μπαρότ, τί γί- νονται από Μινιούτο;

—Στην περιφέρειά μου;

—Ναι.

—Καλά, φτωχικά, αλλά καλά. Έβίστασε έκόμα λίγο κι' έ- πειτα ξαναρώτησε:

—Και... σ'α κτήμα;

—Ο μπάρις Μπαρότ; —Ω, ό γένος είνε άπολύτως άγρι- ος, δεν μπορεί να τόν μιλήση κανείς.

—Τόν δυστυχισμένο! —Καταλόβαινε. Πέθανε ή γυναίκα του... την άνασπασε τό- σο πολύ... Ήταν ένα καλό νοι- κουρόσπιτο!

—Η Λουίζα χαμήλωσε τή φωνή της.

—Η φτώχεια ή Ρόζα...

—Αλλοίμονο!

—Τί γίνεται;

—Δεν μπορεί έκόμα να συ- νέλθω. Πάντως, τώρα μιά - δυό εβδομάδες σ'α να ξεγύρισε λι- γάκι.

—Σ'α καλύτερο; —Ναι, στο καλύτερο. Βγίνει καμιά φορά από τόν δωμάτιό της. Μιά. Ήταν τόσο εύθυμη και χαριτωμένη, και τότε που έπαθε τόν δυστύχημα έχουσε και τή φωνή της. Τώρα είνε λι- γότερο θλιμμένη. Φαντάζομαι πως με τόν καιρό... θα ξεχάση.

—Νομίζετε, Μπαρότ; —Θέ μω, με πρέπει να τόν ελπίσουμε.

Κι' έπρόφερε σιγονά.

—Ακόμα χόες, έπιγε περίπα- το και έμεινε τρεις ώρες περί- που με τόν άδελφό της στο δά- σο...

—Με τόν Πέτρο Μπουρνέν; —Είπε.

—Βέβαια.

—Απελύθη από τόν στρατό;

—Πρό καιρού. Είνε τώρα τρία χρόνια...

—Α! έπε, δεν τόν ήξερα!...

Πώς περνώ ό καιρός, άγαπήτη μου Μπαρότ! Και τώρα τί κά- νει;

—Διευθύνει τόν κτήμα. Διατά-

ζει τούς ύπηρετές άντι τού πύ- γερα του. Είνε ένας καλός δου- λεύτης. Ηγατώνε στις άγορές σ'α παγγύρια. Έχει σ'αίοις τόν καλύτερο κτήμα σ'α όλη την περιφέρειά.

Περίεργο πράγμα!

Τι συνέβαινε άραγε;

Μήπως έκανε λάθος;

Μήπως άδικα κατηγορούσε τόν Πέτρο Μπουρνέν;

Η ήρωια της δεσποινίδος Ρα- μπερ, ή οποία ήσαν άνίκανη να κρύψη τις έκδηλώσεις της ψυ- χής της, τόν έκανε καταπληξί.

Αλλά δεν ήσαν από κείνους που άποβαρύνονται όταν έσπε- ρα σ'α μωλό το, έπρεπε να φθάση σ'α τέλος άποωδότη.

«Ερώτησε:

—Θά έχετε μεγάλη συντροφιά σ'α Πριερί; δεσποινίς.

—Ετσι φαίνεται.

—Θά έλθω και ό κύριος κό- μης;

—Ετσι λένε.

—Τότε, τόσο τόν καλύτερο. Θα διασκεδάσετε. Δυστυχώς δεν θα μ'α μ'αράσετε να τόν συνανέ- με σ'α κυνήγια.

—Όχι, δεν θα τολμήσω.

—Δεν θα νιώσετε τόν έαυτό σας άκόμα τόσο καλά.

—Ω, όχι!

—Ο θεός να σ'α δώσει ό- γεια.

Τό χαμόγελο τού γένου έγλύ- κανε τήν πνευματική της ψυχή. Τόν έρώτησε:

—Έχετε άνάγκη από τίποτα, καλέ μου Μπαρότ;

—Όχι, δεσποινίς. Έχω πά- ρα πολλά λαχονικά σ'α κήπο και τή φωνή της. Τώρα είνε λι- γότερο θλιμμένη. Φαντάζομαι πως με τόν καιρό... θα ξεχάση.

—Νομίζετε, Μπαρότ; —Θέ μω, με πρέπει να τόν ελπίσουμε.

Κι' έπρόφερε σιγονά.

—Ακόμα χόες, έπιγε περίπα- το και έμεινε τρεις ώρες περί- που με τόν άδελφό της στο δά- σο...

—Με τόν Πέτρο Μπουρνέν; —Είπε.

—Βέβαια.

—Απελύθη από τόν στρατό;

—Πρό καιρού. Είνε τώρα τρία χρόνια...

—Α! έπε, δεν τόν ήξερα!...

Πώς περνώ ό καιρός, άγαπήτη μου Μπαρότ! Και τώρα τί κά- νει;

—Διευθύνει τόν κτήμα. Διατά-

ζει τούς ύπηρετές άντι τού πύ- γερα του. Είνε ένας καλός δου- λεύτης. Ηγατώνε στις άγορές σ'α παγγύρια. Έχει σ'αίοις τόν καλύτερο κτήμα σ'α όλη την περιφέρειά.

Περίεργο πράγμα!

Τι συνέβαινε άραγε;

Μήπως έκανε λάθος;

Μήπως άδικα κατηγορούσε τόν Πέτρο Μπουρνέν;

Η ήρωια της δεσποινίδος Ρα- μπερ, ή οποία ήσαν άνίκανη να κρύψη τις έκδηλώσεις της ψυ- χής της, τόν έκανε καταπληξί.

Αλλά δεν ήσαν από κείνους που άποβαρύνονται όταν έσπε- ρα σ'α μωλό το, έπρεπε να φθάση σ'α τέλος άποωδότη.

«Ερώτησε:

—Θά έχετε μεγάλη συντροφιά σ'α Πριερί; δεσποινίς.

—Ετσι φαίνεται.

—Θά έλθω και ό κύριος κό- μης;

—Ετσι λένε.

—Τότε, τόσο τόν καλύτερο. Θα διασκεδάσετε. Δυστυχώς δεν θα μ'α μ'αράσετε να τόν συνανέ- με σ'α κυνήγια.

—Όχι, δεν θα τολμήσω.

—Δεν θα νιώσετε τόν έαυτό σας άκόμα τόσο καλά.

—Ω, όχι!

—Ο θεός να σ'α δώσει ό- γεια.

Τό χαμόγελο τού γένου έγλύ- κανε τήν πνευματική της ψυχή. Τόν έρώτησε:

—Έχετε άνάγκη από τίποτα, καλέ μου Μπαρότ;

—Όχι, δεσποινίς. Έχω πά- ρα πολλά λαχονικά σ'α κήπο και τή φωνή της. Τώρα είνε λι- γότερο θλιμμένη. Φαντάζομαι πως με τόν καιρό... θα ξεχάση.

—Νομίζετε, Μπαρότ; —Θέ μω, με πρέπει να τόν ελπίσουμε.

Κι' έπρόφερε σιγονά.

—Ακόμα χόες, έπιγε περίπα- το και έμεινε τρεις ώρες περί- που με τόν άδελφό της στο δά- σο...

—Με τόν Πέτρο Μπουρνέν; —Είπε.

—Βέβαια.

—Απελύθη από τόν στρατό;

—Πρό καιρού. Είνε τώρα τρία χρόνια...

—Α! έπε, δεν τόν ήξερα!...

Πώς περνώ ό καιρός, άγαπήτη μου Μπαρότ! Και τώρα τί κά- νει;

—Διευθύνει τόν κτήμα. Διατά-

ζει τούς ύπηρετές άντι τού πύ- γερα του. Είνε ένας καλός δου- λεύτης. Ηγατώνε στις άγορές σ'α παγγύρια. Έχει σ'αίοις τόν καλύτερο κτήμα σ'α όλη την περιφέρειά.

Περίεργο πράγμα!

Τι συνέβαινε άραγε;

Μήπως έκανε λάθος;

ΦΑΝΤΑΖΙΟ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΚΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΑΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΙ

ΚΑΤΕΦΥΓΜΕΝΑ

ΓΑΓΚΟΜΑΝΙΑ

Ἡ δόλια Ἑλλάς με τὰ ταγκό
εὗρηκε τὸ μπελά της,
ταγκό ὁ Ἀθηναῖός μας
ταγκό κι' ὁ Μενιδιάτης.

Ὅπου κι' ἂν πᾶς ταγκό ἀκούς
καὶ βρίσκεις πάντα ὁπαδούς
ταγκοῦ μανιακοῦς.

Ὅλ' οἱ μοντέρνοι ποίηται
κι' οἱ μουσικοσυνθέται,
ἀμφότεροι τῆς Μιχαλοῦς
κακοὶ χρεοφειλέται,
κυρίως καταγίνονται
εἰς τὰ ταγκό με γάθος,
με πάθος πὺρ ἢ πείνα τους
γεννάει κατὰ βάθος,
με πάθος πὺρ ἐκδηλώνεται
σὲ στίχους ψωραλέους,
σὲ νότες πὺρ ἐκλάπηται
καὶ τίτλους φρικαλέους.

Ἡ Βέμπο μᾶς τὰ τραγουδάει
ἀπὸ σκηνῆς με νάζι
κι' ἡ γαλαρία ἐκ τοῦ ὕψους της
συμπάσχει καὶ φωνάζει.

Κατόπιν μετατρέπονται
σὲ δίσκους γραμμοφῶνων
καὶ δημοσίως προκαλοῦν
τὴν φρίκην καὶ τὸν πόνο.
Εὐθύς δὲ μεταφέρονται
σ' ὅλων αὐτῶν τὰ χεῖλη
πὺρ ἐμπροσθέν των ὠχρῶ
κι' ὁ Μπενζαμίνο Τζίλλι.

Ὁ νέος πὺρ ἐδοῦντες
χυλόπιπτα μοιραίως,
καίτοι αὐτὸς ἐνόμιζε
πὺρ ἦτανε ὠραῖος,
ἡ νέα πὺρ ἀπατήθηκε
τόσον οἰκτρά, ἡ καὺμένη,
κι' ὁ μαθητὴς πὺρ τακτικά
στὴν ἰδίᾳ τάξιν μένει,
ἡ σαραντάρια δεσποινὶς
πὺρ ἕνα γαμπρὸ ἐπιθυμεῖ,
ἀλλ' ἐπειδὴ ματαιοπονεῖ
τὴν τρῶν τῇ δόλῃ οἱ καὺμοι,
καὶ τέλος πάντων ὅλ' αὐτοὶ
οἱ καταφρονημένοι
εἰς τὰ ἑλληνικά ταγκό
ξεσπᾶνε οἱ καὺμένοι.

ΝΙΚΑΔΟΣ

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

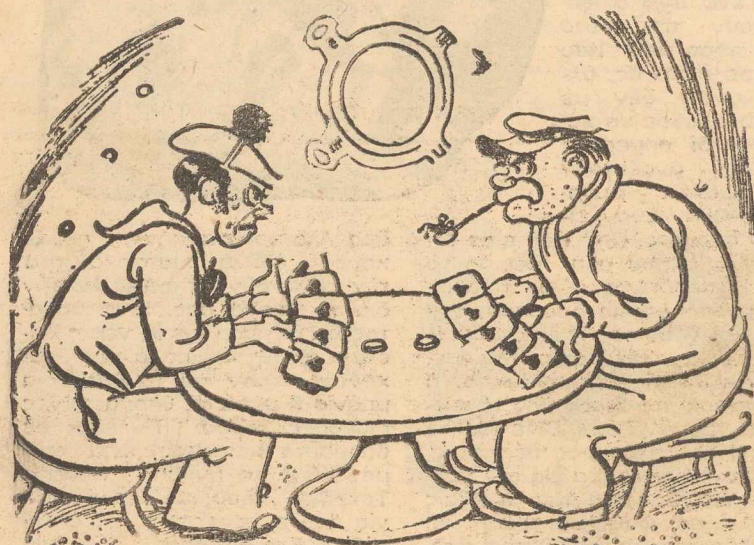
—Βλέπεις, ἀνδρούλη μου, τι
μικρά πὺρ εἶνε τὰ καπέλλα ἐ-
φέτος; Γιὰ νὰ φέρουμε τὸ ἱ-
σοζύγιο, θὰ μοῦ ἀγοράσης δυὸ,
δὲν εἶν' ἐτοί;

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

—Εἶμαι τόσο πολὺ γνωστός,
εἶπε κάποιος, πὺρ ἔλαθα ἕνα
γράμμα μονάχα με τὸ ὄνομα,
δίχως ἄλλη διεύθυνσι.

—Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτα. Φαν-
τάσου ὅτι ἐμένα μοῦ ἐστειλαν
ἕνα γράμμα με ἐντελῶς λευκὸ
ράκελλο καὶ τὸ ἔλαθα ἀμέσως.

10 ΑΣΣΟΙ ΚΟΥΠΑ

Οἱ δυὸ αὐτικοὶ ἄσσοι τοῦ... τζόγου χαρτοπαίζουν.
...τόπ! Ἐνας ἀπὸ τοὺς δυὸ μᾶς ἔχει κάνει μπαλαμουτιά!..

ΠΡΟΣ ΓΝΩ' ΙΝ..

—Δεσποινίς, ἂν σᾶς συναν-
τοῦσε κανεὶς στὸ δρόμο καὶ
σᾶς ἔλεγε: «Σ' ἀγαπῶ», τί θὰ
ἀπαντούσατε;

—Ὅτι εἶνε ἕνα ζῶον!
—Λοιπὸν... ἐγὼ εἶμαι ἕνα
ζῶον!

ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΕΙΠΕ

—Κύριε, κύριε, μήπως ἔχετε
νὰ μοῦ δώσετε ἕνα σπέρτο, φά-
νάζει ἕνας μικρός.
Ὁ κύριος ψάχνεται ἀλλὰ δὲν
βρίσκει τὸ κουτί του με τὰ
σπέρτα.

—Δὲν ἔχω, μικρέ μου.
Ὁ μικρός τότε βγάζει ὑπὸ
τὴν τσέπη του τέσσαρα κουτιά
σπέρτα.

—Τότε... μπορείτε ν' ἀγορά-
σετε ἕνα κουτάκι...

ΟΛΟΙ ΙΣΟΙ

—Μπαμπά, πότε θὰ με πάρης
μαζί σου νὰ δῶ κι' ἐγὼ καμμιὰ
δική; Λέγει ὁ γυιὸς τοῦ προέ-
δρου τοῦ δικαστηρίου.

—Εἶσαι μικρὸς ἀκόμα.
—Μικρός; Καλὰ δὲν μοῦ ἐπα-
ναλαμβάνεις πάντοτε ὅτι ἐνῶ
πρὶν τοῦ νόμου εἴμεθα ἴσοι;

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΤΑΣΕΩΣ

Ὁ λαοφύτης: Μιὰ στιγμή, νὰ τακτοποιήσω λίγο, κύριε
πύλισμα! Δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀφῶμαι ἐταῖ ἀτακτοποίηται!

ΣΤΟ ΕΒΓΑ ΣΟΥ

Σὲ πῆρα τὸ κατόπι σου
γεμάτος ἀγωνία
καὶ ἐστρίψες καὶ ἐστρίψα
στὴν πέμπτη τῆ... γωνία.

Ἐτάχυνες τὸ βῆμα σου
κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο κάνω,
μπαίνεις σὲ πόρτα μιὰ σπιν...
καὶ ξαφνικά σὲ χάνω.

Τὰ μάτια μου δακρύζουνε
δὲ βρίσκουν παρηγόρια,
δὲ σταματοῦν τὰ δάκρυα
παρ' ὅλα μου τὰ... ζόρια.

Καὶ νὰ, σὲ λίγο —τί χαρά!—
σὲ εἶδα πάλι, ὄντας
ἀπ' τὸ πρατήριο ἐδῶναις
μιὰ... Ἐδῶ πιπιλώντας!!

ΑΝΑΓΥΡΟΣ ΕΞΑΛΙΩΤΗΣ

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

—Ἐγὼ σοῦ λέγω, ναί!

—Ἐγὼ σοῦ λέγω, ὄχι!

—Τότε ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ

μας λέγει ψέματα.

—Βεβαιότατα, καὶ ξέρω πολὺ

καλὰ ποιὸς λέγει ψέματα.

—Κι' ἐγώ!

—Ἐπὶ τέλους... νὰ καὶ μιὰ φο-
ρὰ πὺρ συμφωνήσαμε!

ΛΙΓΑΚΙ... ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ

Ἐνας στρατιώτης τοῦ Σουλ-
τάνου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε πεί-
ρα στὴν καβάλλα, πρὸσπαθοῦσε
διαρκῶς νὰ μάθῃ τὸ ἀνέβασμα
στὸ ἄλογο μ' ἕνα πῆδημα.

Ἀλλὰ δὲν τὸ κατάρθωνε.

Μιὰ μέρα πρὶν ἀνεβῇ παρε-
κάλεσε: «Προφίτη μου Μωάμεθ
δοθήσῃ με ν' ἀνεβῶ μ' ἕνα
πῆδημα στὴ σέλλα».

Καὶ κάνοντας ἕνα πῆδημα
βρέθηκε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ
τοῦ ἀλόγου κι' ἔπεσε χάμω.

—Σ' εὐχαριστῶ, Μωάμεθ, μ' ἐ-
δοθήκατε μάλιστα πάρα πολὺ!

ΖΗΤΗΜΑ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ

Ἡ ἰσοροπίστρια κάθεται στὸ
λεωφορεῖο!